

ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

NỘI SAN LỬA MẾN THÁNG 07-2021

Xin gửi về địa chỉ

noisanluamen@gmail.com

Thư từ, bài vở: Gửi về BBT
trước ngày 10 mỗi tháng

Tin tức: Gửi về BBT
trước ngày 15 mỗi tháng

**** Điện thoại liên lạc gửi bài vở**

Anh Chiến: 0913.868691

**** Điện thoại liên lạc mua báo:**

Chị Thủy: 0933.577870

Mục Lục

Đề tài	Trang
❖ Mục lục	01
❖ Xin thương đỡ nâng con	02
❖ Suy niệm Lời Chúa	04
❖ Mừng song thân Đức Maria	12
❖ Bồi dưỡng đức tin	13
❖ Cộng đoàn Kitô nhỏ	19
❖ Biết mình	27
❖ Tin Giáo hội hoàn vũ	30
❖ Bên kia sông là thiên đường	36
❖ Chuông chiều	41
❖ Đi đi mô	42
❖ Mẫu gương Gia trưởng	48
❖ Trang Thanh niên	51
❖ Trang Thiếu nhi	54
❖ Trang sức khỏe gia đình	57
❖ Tin sinh hoạt GĐPTTTCG khắp nơi	60
❖ Tin sinh hoạt GĐPTTTCG TGP SG	67
❖ Trang ân nhân, bác ái	69
❖ Hiệp ý cầu nguyện	71

TÀI LIỆU HỌC TẬP CỦA GĐPTTTCG VN
Lưu hành nội bộ

XIN THƯƠNG ĐỖ NÂNG CON

ĐGM GB. Bùi Tuần

ĐỨC CHA BÙI TUẦN

1. Tôi được thụ phong linh mục lúc 28 tuổi.

Tôi được thụ phong giám mục lúc 48 tuổi.

2. Cả hai Thánh lễ đều rất vắng vẻ, với số người tham dự rất ít.

Trong cả hai Thánh lễ thụ phong đó, tôi cầu nguyện đơn sơ chỉ với lời này: *“Lạy Chúa, xin thương đỡ nâng con”*.

3. Lời nguyện đơn sơ đó vẫn được tôi nói với Chúa hằng ngày cho tới bây giờ.

Bây giờ đang là Thánh lễ cho tôi một cách vắng vẻ. Tôi lúc này càng cảm nhận mình yếu đuối cả hồn lẫn xác. Nên tôi càng bám víu vào Đức Mẹ. Tôi xin Đức Mẹ thương đỡ nâng tôi còn hơn bất cứ lúc nào trước đây.

4. Điều, mà Đức Mẹ dạy tôi lúc này một cách khẩn thiết, đó là hãy *vâng phục thánh ý Chúa*.

5. Đức Mẹ nhắc nhở tôi hãy đọc kỹ đoạn Phúc âm Thánh Mátthêu ghi lại lời Chúa Giêsu đã phán xưa:

“Không phải bất cứ ai thưa với Thầy: ‘Lạy Chúa, lạy Chúa,’ là được vào Nước Trời cả đâu. Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy là Đấng ngự trên trời, mới được vào mà thôi.

“Trong những ngày ấy, nhiều người sẽ thưa với Thầy rằng: ‘Lạy Chúa, lạy Chúa, nào chúng tôi đã chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri, nhân danh Chúa mà trừ quỷ, nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ đó sao?’

“Và bấy giờ Thầy sẽ tuyên bố với họ: Ta không hề biết các người; xéo đi cho khuất mắt Ta, hỡi bọn làm điều gian ác.” (Mt 7,21-23)/

6. Những lời Chúa Giêsu phán trên đây thực là rõ ràng. Cho dù làm được nhiều việc lấy lòng nhân danh Chúa, mà nếu làm không đúng ý Chúa, thì cũng sẽ bị Chúa coi như kẻ làm điều gian ác.

7. Nhận thức như vậy, nên tôi tha thiết xin Chúa thương đỡ nâng tôi trên con đường vâng phục ý Chúa.

8. *Để vâng phục thánh ý Chúa thì phải biết nhận ra thánh ý Chúa, rồi phải hết lòng hết sức vâng phục thánh ý Chúa.*

Những việc đó không dễ chút nào. Vì thế, tôi cùng với Đức Mẹ tha thiết xin Chúa nâng đỡ tôi.

9. Mà để Chúa nâng đỡ tôi trên con đường vâng phục thánh ý Chúa, tôi phải *rất khiêm nhường, hết sức khiêm nhường.*

10. Nhưng, khiêm nhường lại là điều không dễ chút nào. Xin Chúa thương đỡ nâng chúng ta.

11. Hiện giờ, quỷ Satan đang *ráo riết tàn phá khiêm nhường*, nhất là nơi những ai tưởng mình là đạo đức không ngại khoe mình là có xác hồn trong trắng, là kẻ được Chúa chọn cách riêng trong muôn triệu người.

12. *Hiện giờ, quỷ Satan cũng đang rảo quanh trái đất, như sư tử đói, tìm mỗi cắn xé. Mỗi của chúng là những kẻ kiêu căng.* Thánh Phêrô cảnh báo như vậy (1Pr 5,8).

13. Tình hình lúc này là như thế. Chúng ta xin Chúa thương đỡ nâng chúng ta trên con đường phấn đấu để vâng phục thánh ý Chúa.

14. Tôi hay cầu nguyện theo bài hát: *“Thánh ý Ngài là gia nghiệp đời con”* hoặc bài: *“Xin thương đỡ nâng con suốt cuộc đời”*. Và tôi cảm thấy được nhẹ nhàng.

15. Đến lúc này, tôi thực sự thấy rằng: *“Chúa là nơi tôi nương tựa”*, cả ở đời này, cả ở đời sau. Vì Chúa là Đấng cứu độ giàu lòng thương xót. Tôi đang ở trong tay Chúa.

16. *Chúa đỡ nâng tôi từng giờ, từng phút, từng giây. Tôi cảm nghiệm điều đó một cách rõ ràng.*

17. Tôi không đặt chương trình nào cho Chúa. Chính Chúa chủ động sắp xếp hành trình vâng phục thánh ý Chúa cho tôi. Xin hết lòng cảm tạ Chúa. Alleluia.

CHÚA NHẬT XIV THƯỜNG NIÊN - B

(Ed 2,2-5 ; 2Cr 12,7-10; Mc 6,1-6)

Chúa nhật 04.7.2021

THÀNH KIẾN

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Thành kiến là sự yên trí, phán đoán sai lệch về người khác, xuất phát từ cách nhìn thiên cận hoặc dựa trên những cảm tính nông nổi, mang tính tiêu cực, nhất thời. Khi Chúa Giêsu trở về quê hương giảng dạy, Người cũng thất bại trước quan niệm cố hữu của những người đồng hương. Vốn có cái nhìn thành kiến về gốc tích của Chúa Giêsu, nên họ không nhận ra thiên tính của Người.

Người Việt Nam thường bảo ‘bụt nhà không thiêng’. Quả thực, đoạn Tin mừng hôm nay cho chúng ta thấy quan niệm sai lạc của dân làng Nazarét, quê hương của Đức Giêsu, trước việc giảng dạy của Người. Đức Giêsu không được đón tiếp tại quê hương. Ấy thế, Người còn bị dân làng coi thường và khinh khi. Sứ mạng của Người bị coi rẻ rúng và không được tôn trọng. Thái độ của những người đồng hương quá hẹp hòi vì họ biết rõ nguồn gốc gia đình và thân nhân của Chúa Giêsu. Trước thái độ cứng lòng tin của người đồng hương, Đức Giêsu không muốn tỏ bày quyền năng của Người cho những tâm hồn mê muội và khép kín.

Sau khi nghe Đức Giêsu giảng dạy, nhiều người rất đỗi ngạc nhiên và thán phục Người. Lời giảng dạy khôn ngoan của Chúa Giêsu có sức thuyết phục như người có thẩm quyền, chứ không như các Rabi mà họ vẫn thường nghe. Thay vì công nhận Chúa Giêsu là một ngôn sứ đích thực thì họ lại nghi nan và đặt ra một

vấn nạn ‘Bởi đâu ông ta được như thế? Ông ta khôn ngoan như vậy nghĩa là sao?’ Khốn thay, Đức Giêsu bị từ chối vì họ biết tỏ tường tông tích và nguồn gốc gia đình của Người. Gia đình nghèo nàn, thân thể tầm thường, họ hàng chẳng mấy danh giá, làm sao có thể chinh phục được dân làng cứng lòng như thế ‘ông này không phải là bác thợ, con bà Maria, và là anh em của các ông Giacôbê, Giôxết, Giuđa và Simon sao?’ Cuối cùng, tuy ngạc nhiên về những lời giảng dạy và phép lạ Chúa Giêsu đã làm, nhưng họ vẫn vấp ngã vì Người.

Thành kiến giàu nghèo, phân biệt giai cấp, khiến cho người đồng hương của Chúa Giêsu đánh mất cơ hội, không nhận ra sứ mạng cứu độ của Đấng Cứu Thế. Từ thành kiến sai lầm đó, họ đâm ra hoài nghi. Khi đã hoài nghi, họ yêu cầu Chúa Giêsu làm phép lạ. Biết rõ tâm hồn chai đá của người đồng hương, Chúa Giêsu không làm phép lạ tại quê hương mình. Độc giả có thể đặt ra một vấn nạn: ‘Tại sao Chúa Giêsu không làm phép lạ tại quê hương của Người?’ Sở dĩ Chúa Giêsu không làm phép lạ ở quê hương vì phép lạ đòi hỏi trước tiên nơi người lãnh nhận là lòng tin. Trong khi đó, người đồng hương của Chúa Giêsu không có lòng tin, họ chỉ muốn Người làm phép lạ để thỏa mãn tính hiếu kỳ. Sau cùng, vì thành kiến với gốc gác của Chúa Giêsu, những người đồng hương không nhận được ân huệ nào từ Đức Giêsu.

Tóm lại, thành kiến thường dẫn đến sai lầm và tổn thương người khác. Dân làng Nazarét không nhận ra Đức Giêsu là Đấng Cứu Thế nên họ đánh mất cơ hội đón tiếp một vị ngôn sứ. Điều này nhắc nhở chúng ta hãy tránh thái độ hẹp hòi và đừng bao giờ có thành kiến với người khác. Thành kiến đôi lúc khiến chúng ta mù quáng, không nhận định và đánh giá người khác cách đúng đắn. Trái lại, hãy chấp nhận những khác biệt của người khác với tấm lòng cởi mở và phán đoán khách quan hơn để có một cuộc sống chân thành và yêu thương.

CHÚA NHẬT XV THƯỜNG NIÊN - B

(Am 7,12-15; Ep 1,3-14; Mc 6,7-13)

Chúa nhật 11.7.2021

HÀNH TRANG

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Sau khi tuyển chọn các tông đồ, Chúa Giêsu, trước tiên muốn họ ở với Người, và sau này sẽ thay thế Người trong sứ vụ loan báo Tin Mừng. Hôm nay, Chúa Giêsu sai các tông đồ đi rao giảng, lên đường thi hành bốn phận của người môn đệ. Thao thức vì những lo toan của các môn đệ trước khi thi hành sứ vụ, Chúa Giêsu đã giúp các ông chuẩn bị gói hành trang của người ngôn sứ.

Để có thể trao ban cho người khác điều gì đó, tiên vàn chúng ta phải có thứ ấy trước đã. Tin Mừng phải được trao ban và chia sẻ từ những người đã biết và đang sống Tin Mừng. Vốn là môn sinh của Chúa Giêsu, các tông đồ đã học hỏi về Tin Mừng nước Thiên Chúa, về hạnh phúc nước trời và về những kinh nghiệm sống Tin Mừng ngay giữa lòng đời. Hoa quả mà Chúa Giêsu đã trao ban cho các ông, nay đã đến thời các ông phải chia sẻ hoa trái đó cho người khác. Niềm vui mà các ông đã lãnh nhận từ Thầy mình, bây giờ là lúc các ông phải cho đi, để niềm vui ấy trở nên trọn vẹn.

Hành trang đầu tiên mà các môn đệ cần có là tình huynh đệ. Biết rõ sự yếu đuối, mỏng dòn của các môn đệ, nên Chúa Giêsu đã sai hai người đi chung với nhau. Đi chung với nhau để gánh vác và bổ sung cho nhau. Hai người tạo thành một tập thể nhỏ bé, cùng nâng đỡ để hoàn thành sứ vụ. Hơn nữa, lời chứng của hai người sẽ có giá trị và hiệu quả hơn trong việc rao giảng và loan báo Tin

Mừng. Khởi hứng từ tình huynh đệ giữa hai môn đệ trong cộng đoàn, các ông mới dễ dàng trao ban tình yêu của chính mình cho người khác. Đó đích thực là sứ vụ mà Chúa Giêsu muốn các ông đến với con người, giúp đỡ và chia sẻ cuộc sống với họ.

Đối với người môn đệ Chúa Giêsu, lòng trắc ẩn là thứ hành trang không thể thiếu khi đi truyền giáo. Quả thế, khi sai các môn đệ đi loan báo Tin mừng, Chúa Giêsu ban cho các ông quyền trên các thần ô uế. Điều đó có nghĩa là Chúa muốn các ông đến với những mảnh đời bất hạnh trong xã hội, đến với người nghèo khổ trong cuộc đời và đến với những người đang vật lộn với những căn bệnh hiểm nghèo và bị ma quỷ hành hạ. Khi đến với những người cùng khổ trong xã hội, các môn đệ phải có một con tim biết cảm thương để trao ban, một tấm lòng trắc ẩn để chia sẻ và một tâm hồn xót thương để tha thứ. Thực hành những điều ấy là các môn đệ đã trao ban trái tim yêu thương, chữa lành và tha thứ của Chúa Giêsu cho người khác.

Sau cùng, chiếc áo đi loan báo Tin Mừng của các môn đệ là tâm hồn đơn sơ phó thác. Từ đây, cuộc sống của các ông trở nên bình dị và khiêm tốn 'không được mang gì khi đi đường, chỉ trừ cây gậy, không được mang lương thực bao bì, tiền giắt lưng, được đi dép, nhưng không được mặc hai áo' (Mc 6,8-9). Sống trong cảnh nghèo khó để các ông hoàn toàn cậy trông và phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Ý thức được sự thiếu thốn sẽ giúp cho các môn đệ trưởng thành hơn trong đức tin, vì chỉ có Thiên Chúa mới là tất cả, còn mọi sự chỉ là hư vô. Vả lại, đôi khi tiện nghi, vật chất đầy đủ khiến người ta rơi vào lối sống tha hóa và chủ quan, mất niềm tin phó thác vào Thiên Chúa.

Tóm lại, hành trang đi loan báo Tin Mừng của người môn đệ Đức Giêsu hệ tại việc tin yêu phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Yêu mến và trao ban cho tha nhân thì sẽ giữ được tình yêu của Thiên Chúa.

CHÚA NHẬT XVI THƯỜNG NIÊN - B

(Gr 23,1-6; Ep 2,13-18; Mc 6,30-34)

Chúa nhật 18.7.2021

NHỊP SỐNG TÔNG ĐỒ

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Chúa Giêsu, khi đến trần gian, Người luôn luôn quan tâm đến sự sống của con người. Sự sống của con người, xét theo thể lý và tâm linh, cần được bồi dưỡng và nghỉ ngơi. Bồi dưỡng để thêm sức lực, cường tráng về thân thể, đồng thời minh mẫn, thông suốt về tinh thần. Nghỉ ngơi để thân xác phục hồi sức khỏe và thần khí thêm sáng suốt. Vì lẽ đó, Chúa Giêsu chạnh lòng thương trước sự ngây ngô của các tông đồ. Người muốn các ông khám phá giá trị của nhịp sống tông đồ.

Hôm nay, các tông đồ, sau khi thi hành công việc rao giảng, trở về báo cáo với Chúa Giêsu thành quả và trình bày những gì mà các ông gặt hái được. Các ông đang say sưa, hào hứng thuật lại những điều các ông đã làm và đã giảng dạy, Chúa Giêsu khuyên các ông hãy lui vào một nơi thanh vắng để nghỉ ngơi. Chi tiết này cho thấy Chúa Giêsu chạnh lòng thương các tông đồ. Người quan tâm đến sức khỏe và tinh thần của các ông. Các tông đồ cần được nghỉ ngơi vì sau một thời gian đi hoạt động. Các ông cần được tịnh dưỡng để lấy lại sức khỏe bị hao hụt. Đó cũng là nguyên lý bình thường của con người.

Tuy nhiên, nếu để ý, chúng ta thấy Chúa Giêsu khuyên các ông hãy lánh riêng ra một nơi thanh vắng. Theo Chúa Giêsu, đến một nơi thanh vắng thường để cầu nguyện. Chúa cũng muốn các tông đồ chuyên chăm trong việc cầu nguyện để hỗ trợ cho những hoạt động tông đồ. Xét theo bên ngoài, nếu các ông cứ ngồi bên nhau để

nói lại những gì mình đã làm được thì dễ rơi vào tình trạng khoe khoang, tự mãn và dẫn đến thái độ kiêu căng. Theo chiều kích bên trong, nếu các ông đi vào con đường cầu nguyện với Thiên Chúa Cha thì các ông dễ nhận ra ai là người đã mang lại cho các ông những thành quả đó. Vì thế, Chúa muốn các ông có một sự kết hợp hài hòa giữa hoạt động và chiêm niệm.

Hoạt động và chiêm niệm là hai hành động không thể tách rời nhau. Nếu chỉ hoạt động bên ngoài, con người sẽ giống như một cỗ máy. Trái lại, nếu kết hợp với đời sống chiêm niệm, hoạt động tông đồ sẽ mang lại lợi ích cho tha nhân. Nếu chúng ta chỉ quan tâm đến nhu cầu vật chất mà quên đi đời sống tinh thần, vô hình trung, chúng ta sẽ rơi vào con đường tha hóa, tìm kiếm danh vọng, và theo đuổi quyền hành. Cũng thế, một xã hội nếu chỉ phát triển về vật chất mà không chăm lo đời sống đạo đức thì xã hội dễ suy vong. Hồn tông đồ sẽ trở nên trống rỗng nếu con người quên đi đời sống cầu nguyện. Ngược lại, cầu nguyện sẽ hỗ trợ cho những hoạt động bên ngoài thêm hoàn hảo và ý nghĩa hơn. Cầu nguyện giúp chúng ta thoát khỏi những ràng buộc và nô lệ của tiền bạc và vật chất. Giây phút thinh lặng bên lòng Chúa giúp chúng ta định hướng cuộc đời và thấy rõ ý nghĩa của công việc tông đồ. Thinh lặng để ánh sáng Lời Chúa giúp ta nhìn lại tâm hồn của chính mình, giúp chỉnh đốn và sửa chữa những thiếu sót.

Ngày hôm nay, sau những chuyến công tác tông đồ, chúng ta thường ngồi lại để lượng giá những ưu khuyết điểm cho một hành trình tông đồ bác ái. Điều đó thật đáng trân trọng và khích lệ. Tuy nhiên, nhịp sống tông đồ sẽ ý nghĩa hơn nếu chúng ta biết được nguyên nhân của thành quả ấy là do ơn Chúa ban để chúng ta lui vào nơi thanh vắng, cầu nguyện và tạ ơn.

CHÚA NHẬT XVII THƯỜNG NIÊN - B

(2V 4,42-44; Ep 4,1-6; Mc 6,1-15)

Chúa nhật 27.7.2021

MÓN QUÀ

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Trong cuộc đời rao giảng, Chúa Giêsu đã thực hiện nhiều phép lạ. Phép lạ Người làm, khởi đi từ tấm lòng yêu thương của người cha nhân hậu, trước nỗi đau bệnh tật thể xác đến mất mát tinh thần của con người. Chúa đã cúi lòng trước nắm mồ của anh Lazarô nên đã cho anh sống lại.

Chúa đã thỗi thức trước cái chết của con trai bà góa thành Naim nên đã cho con bà hồi sinh. Và Chúa đã đau đáu trong lòng trước bệnh tật của anh mù Báctimê thành Giêrikhô nên đã cho anh được sáng mắt... Và hôm nay, Tin Mừng thuật lại cho chúng ta một phép lạ rất đặc biệt, đó là phép lạ hóa bánh ra nhiều.

Bài phúc âm hôm nay thuật lại việc Chúa hóa bánh ra nhiều, từ năm chiếc bánh và hai con cá của một em bé. Câu chuyện này được bốn tác giả Tin Mừng thuật lại. Hóa bánh ra nhiều với năm chiếc bánh và hai con cá, số lượng rất ít mà Chúa đã làm để nuôi 5.000 người ăn, không kể đàn bà và con trẻ. Hóa bánh ra nhiều vì sau khi ăn no nê, các tông đồ còn thu lại mười hai thúng đầy. Chúng ta thấy Chúa đã dùng bánh và cá là hai loại lương thực rất tầm thường: Bánh lúa mạch rẻ tiền, bánh của người nghèo; cá thì chắc là loại cá nhỏ, ngâm muối và là món ăn bình dân của dân chài lưới thợ thuyền. Thế nhưng, qua những thứ tầm thường này, Chúa đã làm nên một phép lạ vĩ đại để nuôi sống phần xác của con người. Với Thiên Chúa, Ngài làm nên tất cả, Ngài làm từ không thành có.

Từ những cái tầm thường, Ngài đã biến nó thành những thứ hữu ích cho đời và cho người. Cũng thế, nếu chúng ta biết chia sẻ cho người khác và sinh ích lợi thì món quà của chúng ta cũng sẽ được nhân lên gấp bội.

Mẹ Têrêsa thành Calcutta cảm nhận rõ điều này. Một ngày kia, mẹ có một giấc mơ. Sau đó, mẹ trình bày với bề trên của mình: “Con chỉ có ba xu thôi, nhưng Thiên Chúa cho con một giấc mơ là xây dựng một viện mồ côi.” Nghe vậy, bề trên liền khiển trách mẹ: “Con không thể nào xây dựng được một viện mồ côi với ba xu. Chỉ có ba đồng xu, con không thể làm được bất cứ việc gì cả”. Mẹ Têrêsa mỉm cười: “Con biết, nhưng với Thiên Chúa và ba đồng xu của con, con có thể làm bất cứ được việc gì”. Và mẹ đã thành công trong việc xây dựng các cô nhi viện để nuôi các trẻ mồ côi.

Phép lạ hóa bánh ra nhiều là dấu chỉ tình yêu của Chúa Giêsu. Cử chỉ này được Thánh Gioan thuật lại: “Chúa Giêsu ngược mắt lên, nhìn thấy đông đảo dân chúng rồi hỏi ông Philipphê là lấy đâu ra bánh cho họ ăn”. Lòng thương cảm và mối quan tâm của Chúa Giêsu đã khiến Ngài làm phép lạ. Dấu chỉ hóa bánh ra nhiều dạy cho chúng ta biết rằng bí tích Thánh Thể là nguồn lương thực vĩnh cửu cho những ai bước theo Chúa.

Ngày nay, bánh Thánh Thể vẫn hóa ra nhiều trong Thánh lễ mỗi khi linh mục truyền phép. Vì yêu thương, Chúa Giêsu chẳng những chăm lo của ăn phần xác, mà còn quan tâm đến của ăn phần hồn cho chúng ta. Cho nên, bên cạnh việc tin tưởng vào lòng thương xót của Thiên Chúa, chúng ta cần tạ ơn Thiên Chúa vì đã tìm ra của ăn nuôi dưỡng phần hồn cho chúng ta chính là Mình và Máu thánh của Người. Đó là món quà cao quý mà Chúa Giêsu đã để lại cho chúng ta.

KÍNH MỪNG SONG THÂN ĐỨC MARIA THÁNH GIOAN KIM & ANNA

Anna Têrêsa Thùy Linh
Xứ đoàn Tân Lập

*Âm thầm khuất ẩn Thánh Gioakim
Thánh hảo, tâm thiện giữa trần gian
Tín trung vâng phục thiên ý Chúa
Bạn Thánh Anna nghĩa trăm năm.*

*Song thân phụ mẫu Mẹ Chúa Trời
Nêu gương Thánh Thất khắp muôn nơi
Nghệt ngã gian nan hằng tín thác
Nguồn cội ân thánh khắp đất trời.*

*Anna Thánh nữ rạng đức nhân
Dòng vua Đa-vít, tộc vinh sang
Mát thơm dòng suối ngọt trong vắt
An thỏa nguyện cầu Chúa thương ban.*

*Mân Côi vườn thắm tỏa ngát hương
Trổ sinh tươi tốt đóa yêu thương
Thỏa lòng khao khát muôn trông đợi
Công chính rạng ngời, Đức Nữ Vương.*

*Quyền uy rạng rỡ khắp thế nhân
Sinh hạ mẹ Đấng cứu muôn dân
Hiệp công cứu chuộc, vâng thiên ý
Cầu bầu thông chuyển muôn Thánh ân.*

*Muôn lay song thân Thánh Mẫu Vương
Hưởng nhan thánh Chúa phúc thiên đường
Đoàn con lũ thứ nơi trần thế
Nguyện sống Tin Mừng, đời mến thương.*

*Lời Chúa loan truyền khắp thế gian
Anh em huynh đệ Chúa Chiên lành
Đưa về nên một, ràn duy nhất
Yêu mến tôn thờ nguyện sáng danh.*

GIA ĐÌNH PHẬT TẠ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU BỒI DƯỠNG ĐỨC TIN

Lm. Giuse Nguyễn Hữu An
Giáo phận Phan Thiết

LỊCH SỬ ƠN CỨU ĐỘ **PHẦN I: CỰU ƯỚC** **CHUẨN BỊ ƠN CỨU ĐỘ**

Chương V: NGÔN SỨ VỤ

Giờ đây chúng ta hãy tạm ngưng dòng lịch sử để nhìn lại một yếu tố rất quan trọng của lịch sử thánh tại 2 vương quốc Nam và Bắc, đó là ngôn sứ vụ. Có thể nói, chính nhờ các ngôn sứ mà dân chúng ngày xưa cũng như chúng ta ngày nay hiểu được ý nghĩa của các biến cố ít nhiều bi thảm đã xảy ra trong bề dày lịch sử của hai vương quốc.

I. Ngôn sứ vụ trong lịch sử Israel

Công đồng Vaticanô II trong Hiến chế Mạc Khải số 3 đã viết về kế hoạch của Thiên Chúa như sau: “Sau các tổ phụ, Thiên Chúa giáo dục dân này qua trung gian Môsê và các ngôn sứ, để họ nhận biết Người là Thiên Chúa duy nhất, hằng sống và chân thật, là Cha quan phòng và là Đấng xét xử công minh để họ trông chờ Đấng cứu thế Thiên Chúa đã hứa và như thế chuẩn bị con đường dẫn đến Tin mừng qua các thế kỷ”.

Môsê là vị ngôn sứ lớn nhất được đặt riêng, vì vai trò trung gian giao ước của ông là một cái gì có một không hai. Còn các ngôn sứ mà Thiên Chúa sai đến sau đó với dân Người có hai nhiệm vụ: Giúp họ nhận biết thánh ý Thiên Chúa trong các hoàn cảnh cụ thể của lịch sử, đồng thời tiên báo tương lai, loan báo Đấng Thiên Sai sẽ đến, thường bằng những ngôn từ bí ẩn chỉ có thể hiểu được nhờ ánh sáng Tân ước.

Ngôn sứ là người nói thay cho một người khác. Các ngôn sứ là những vị có nhiệm vụ nói lời Chúa cho dân. Vị trí các ngôn sứ trong lịch sử cứu độ được Công đồng mô tả như sau: Chính nhờ các ngôn sứ mà Thiên Chúa mạc khải các con đường của Người, không những cho Israel, mà còn cho tất cả mọi dân tộc, để chuẩn bị cho ơn cứu độ phổ quát.

Trong số các ngôn sứ, có vị không hề viết một chữ nào, có vị viết ít, có vị viết rất nhiều, nhưng tất cả đều có chung điểm này là được Chúa Thánh Thần linh ứng.

Ngôn sứ vụ không phải là một cơ chế thiết định như vương quyền, bởi vì các ngôn sứ chỉ được Thiên Chúa cho xuất hiện lúc này lúc khác ở những địa điểm khác nhau, để ban cho họ ơn đặc biệt là đón nhận lời cứu độ, hầu dẫn đưa dân chúng trở về với Chúa, an ủi khích lệ họ và đưa họ vào

con đường của Người. Sứ điệp của các ngôn sứ chỉ nhằm vào thời đại của họ mà thôi, nhưng chân lý và tầm quan trọng của sứ điệp ấy vẫn có giá trị muôn đời. Môsê là vị ngôn sứ vĩ đại nhất. Ngưng kỷ nguyên ngôn sứ, một thời gian dài chừng 900 năm, từ năm 1050 đến 150 trước Công nguyên (TCN), thực sự bắt đầu với Samuel và sự khai mở của vương quyền. Ngôn sứ và vương quyền gần như cùng trỗi dậy chung với nhau và cả hai đều có sự liên kết chặt chẽ trong nhiều thế kỷ, lý do là một trong những nhiệm vụ chính của ngôn sứ là khuyên răn và cảnh cáo các vua. Đó là một nhiệm vụ bạc bẽo, bởi vì phần đông các vua ở miền Bắc cũng như miền Nam không phải là những người biết kính sợ Thiên Chúa và biết hoan nghênh sứ điệp ngôn sứ.

Sứ điệp của các ngôn sứ không phải chỉ nhằm đến các vua mà thôi, nhưng còn đến tất cả mọi người: Vua, tư tế, kẻ có chức quyền, người giàu có, kẻ nghèo hèn. Các ngôn sứ đã góp phần rất lớn cho tôn giáo giao ước và thúc đẩy lịch sử cứu độ tiến nhanh.

II. Nội dung sứ điệp ngôn sứ

Dù tuyên sấm trong những hoàn cảnh khác nhau, nhưng nội dung của sứ điệp ngôn sứ tập trung vào những điểm sau đây:

1. Sự thánh thiện trong tâm hồn

Dân Israel có nguy cơ tin tưởng cách tuyệt đối vào giá trị của các nghi lễ bên ngoài mà quên mất rằng, đời sống tôn giáo đích thực phải đặt nền tảng trên sự yêu mến Thiên Chúa và vâng phục Người. Lương tâm của họ xấu xa, nhưng nhiều lúc họ lại tự trấn an bằng cách tăng thêm các nghi lễ. Do đó, các ngôn sứ đã phải lên tiếng cảnh giác và đòi họ phải chú trọng đến sự thánh thiện thật sự trong tâm hồn.

2. Chỉ tôn thờ một Thiên Chúa chân thật

Người Israel thường bị lôi cuốn vào việc tôn thờ ngẫu tượng của dân Canaan mà quên giới răn quan trọng nhất là: “Ta là Giêhô Thiên Chúa của các ngươi... ngoài Ta ra, các ngươi không được có vị thần nào khác”.

Nhiều người đã sát tế con mình cho vị thần tà giáo Môlok: Phô tượng giống như hình người của vị thần này quả thật là một lò thiêu khổng lồ. Ngoài ra, họ còn tôn thờ thần Baal và Astartê, được coi như vị thần của sự phong nhiêu. Và một trong các nghi thức tôn thờ quái gở là nghi thức làm tình trắng trợn. Các ngôn sứ không ngừng đả kích vấn đề này để lôi kéo dân trở về cùng Thiên Chúa chân thật.

3. Công bằng xã hội

Sự phát triển kinh tế, sự xa hoa của các đền đài dinh thự được xây cất trên những bất công xã hội, bóc lột người nghèo. Quan quyền thì tham ô, hối lộ; người buôn bán thì lường gạt. Cuối cùng, chỉ những người nghèo lại bị thua thiệt. Qua lời giảng dạy, các ngôn sứ cho biết người nghèo có một chỗ đứng rất đặc biệt trước mặt Thiên Chúa. Khốn cho ai không biết đối xử với họ cho phải lẽ, vì người nghèo thì được Thiên Chúa yêu thương. Sứ điệp của các ngôn sứ về vấn đề công bằng

đối với người nghèo chẳng khác gì một bản tuyên ngôn các mối phúc thật ở thời kỳ trước Chúa Kitô.

Nội dung của sứ điệp ngôn sứ như thế vẫn còn mang tính hiện thực đối với con người thời nay, bởi vì ngày nay, thái độ vụ hình thức, việc chạy theo ngẫu tượng và những bất công xã hội vẫn xuất hiện dưới nhiều hình thức.

4. Loan báo về ơn cứu độ và Đấng Thiên Sai

Việc kêu gọi dân chúng sống thánh thiện thật trong tâm hồn, tôn thờ một Thiên Chúa chân thật và giữ công bằng xã hội đi liền với lời loan báo triều đại Đấng Thiên Sai sắp đến.

Ngôn sứ Isaia loan báo một trẻ sơ sinh sẽ được sinh ra cho thế gian và đó chính là Đấng Cứu Tinh, người ta sẽ gọi tên Người là Emmanuel, nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta (Is 7,14; 9,5). Giêrêmia an ủi dân rằng Thiên Chúa sẽ cho xuất hiện một chồi công chính để cai trị (Is 23,5). Êzêkiel nói về giao ước vĩnh cửu (Ed 16,30) và Đấng chủ chăn (Ed 34,23). Amốt và nhiều ngôn sứ báo trước một số sót (*Một số người còn sót lại*) sẽ được cứu thoát tạo thành dân thiên sai. Mikha chỉ chỗ Đấng Cứu Thế sinh ra. Isaia II mô tả Đấng Thiên Sai đau khổ và mở ra con đường cứu độ phổ quát.

III. Các gương mặt ngôn sứ tiêu biểu của thời kỳ vương quốc

1. Các ngôn sứ ở vương quốc Israel

a. Êlia và Êlisa

Sứ vụ của hai vị ngôn sứ hay làm phép lạ này xung quanh triều đại Akhab, vua Israel, vào khoảng năm 870 TCN. Cha của Akhab là Omri đã tạo dựng được một triều đại vẻ vang và phồn vinh. Ông đã liên minh với Phênikia và cưới công chúa Phênikia tên là Idabel cho con trai ông là Akhab. Nhưng về phương diện tôn giáo ông đã làm nhiều điều dữ trước mặt Thiên Chúa và làm cho Israel vấp phạm.

Thêm vào đó, Isabel đã du nhập vào Israel việc sùng bái thần Baal của xứ Phênikia. Bà dựng đền thờ ở Xamari và đặt các pháp sư để lo việc sùng bái phóng túng. Bà giết hại các ngôn sứ của Thiên Chúa, chỉ một mình Êlia thoát khỏi bàn tay của bà.

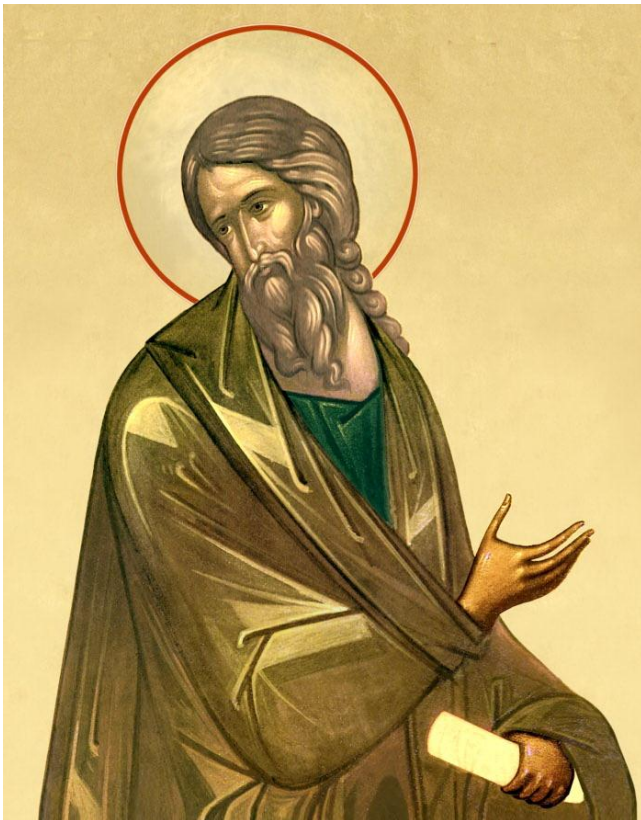
Nhưng Êlia không sợ quyền lực. Ông sẵn sàng giáp mặt với các pháp sư Baal trên núi Karmel và cuối cùng ông đã chứng minh được rằng chỉ có Giêhôva là Thiên Chúa thật và ông hô hào sát hại các pháp sư Baal.

Sau vụ đó, Êlia phải trốn tránh cuộc trả thù của Idabel. Ông đi đến núi Khôreb để gặp Thiên Chúa và được Người củng cố.

Sau đó lại xảy ra vụ bất công xã hội: Akhab muốn chiếm vườn nho của ông Nabốt. Vợ ông lập mưu sát hại Nabốt và chiếm vườn nho. Bấy giờ Thiên Chúa sai Êlia xuống can thiệp, tố cáo tội ác của vợ chồng Akhab - Idabel.

Hai trường hợp trên đây của Êlia chống lại việc sùng bái ngẫu tượng và bất công xã hội là điển hình cho sứ mệnh của tất cả các ngôn sứ Israel, nhằm nhắc mọi người trung thành với giao ước.

Êlisa là phụ tá và là người kế thừa sứ vụ của Êlia. Câu chuyện của Êlisa cũng là câu chuyện chống đối lực lượng sự ác trong vương quốc Israel. Nhưng ông được Thánh Kinh mô tả như một người hay làm phép lạ: Cho người bệnh được khỏi, cho kẻ chết sống lại. Trong những trường hợp này, ta thấy rõ quyền lực của các ngôn sứ đối với bệnh tật

và sự chết là hai đặc điểm của vương quốc sự ác. Qua tất cả những điều đó, Êlisa thật là vị tiền hô của Đức Kitô.

b. Amốt và Hôsê

Đây là hai vị ngôn sứ đầu tiên đã để lại những lời sấm và giáo huấn bằng chữ viết. Cả hai cùng thi hành sứ vụ ở vương quốc Israel vào khoảng năm 750 TCN.

Amốt vốn là người miền Nam đã được Thiên Chúa sai đến làm việc ở Israel. Lúc bấy giờ vương quốc Israel giàu có, nhưng trong đó sự xa hoa của kẻ lớn gia tăng

bên cạnh cảnh khốn cùng của những kẻ bị bóc lột và cảnh huy hoàng của lễ nghi che đậy sự thiếu vắng một nền đạo đức đích thực. Nhân danh Thiên Chúa, Amốt lên án cuộc sống sa đọa của thành thị, những bất công xã hội, sự an tâm giả tạo người ta đặt nơi những nghi lễ không hồn. Ông tiên báo “ngày của Giavê” sẽ đến trừng phạt Israel, đồng thời cũng tiên báo một số sót sẽ được cứu. Mặc dù lời cảnh cáo và sứ điệp của ông không được người đương thời đón nhận, nhưng sứ điệp ấy đã trở thành phổ thông nơi các ngôn sứ kế tiếp. Ông đã ảnh hưởng nhiều đến các thế hệ về sau và sứ điệp của ông vẫn còn mang tính hiện đại đối với thời đại chúng ta.

Hôsê cũng lên tiếng với chính những hạng người mà Amốt đã tố cáo, nhưng giọng điệu của ông dịu dàng hơn. Dù sao thì ông cũng là người miền Bắc, nói với người đồng hương của mình. Ông sánh ví giao ước giữa Thiên Chúa với dân Người như cuộc hôn nhân giữa chồng với vợ và ông lấy kinh nghiệm đau đớn trong đời sống vợ chồng của mình để minh họa. Cũng như vợ ông thất trung với ông, nhưng ông vẫn thương nàng. Cũng thế, Israel đã từ bỏ Thiên Chúa để đi theo thần ngoại, mặc dù giữa Thiên Chúa và dân có một mối dây thân ái còn chặt chẽ hơn hôn nhân. Dù thế, Thiên Chúa vẫn luôn tìm kiếm và đem Israel trở về. Làm sao có thể giải thích được tình yêu của Thiên Chúa? Thiên Chúa trung thành trong tình yêu, bởi vì Người chính là tình yêu. Đó là điều sâu xa nhất Hôsê đã hé mở cho chúng ta thấy, mặc dù ông không nói rõ như Thánh Gioan tông đồ sau này.

Bởi đó, chính Hôsê đã đưa vào Thánh kinh hình bóng cuộc hôn nhân giữa Thiên Chúa với dân Người. Hình bóng đó được nhiều vị ngôn sứ sau này tiếp nhận và chính Đức Kitô cũng dùng hình ảnh đó để mô tả mối liên hệ giữa Người với Hội Thánh. Hình ảnh đó được khai triển đầy đủ nhất trong thư Thánh Phaolô gửi giáo đoàn Êphêsô 5,22-23.

Ngoài ra, Hôsê còn chỉ trích thứ tôn giáo vụ hình thức (Hs 6,6): Gia tăng nghi lễ thay vì vâng phục và yêu mến. Nghi lễ bên ngoài chỉ có giá trị khi nó thể hiện sự sùng kính bên trong. Đức Kitô cũng dùng những lời lẽ tương tự như Hôsê khi nói về những người giả hình đạo đức thời Người.

(Còn tiếp)

CỘNG ĐOÀN KITÔ NHỎ TẦM NHÌN HƯỚNG ĐẾN CỦA CÁC ĐOÀN THỂ CÔNG GIÁO TIẾN HÀNH VIỆT NAM

Giuse Huỳnh Bá Song

I. DẪN NHẬP

-Giáo hội Hiệp thông giữa các cộng đoàn là tầm nhìn mục vụ hướng đến của các giám mục châu Á, nhằm giúp người tín hữu Á châu đối diện với đời sống nơi đây dưới ánh sáng Tin Mừng. Đường hướng thể hiện

mới này của Hội Thánh Á châu nhằm cổ vũ cho tiến trình mục vụ xây dựng một “Hội Thánh tham gia”. Ở đó, mỗi người đều có trách nhiệm, tham gia cộng tác vào sứ vụ yêu thương và phục vụ của Chúa Giêsu Kitô trên tinh thần “lấy Đức Giêsu Kitô và Cộng đoàn làm trung tâm”.

- Tại hội nghị khoáng đại lần thứ 5 ở Bandung, Indonesia năm 1990, Liên Hội đồng Giám mục Á châu đã ra một tuyên ngôn mang tựa đề: “Journeying together towards the third Millenium” (*Cùng nhau hành trình hướng về thiên niên kỷ thứ ba*), chính thức lựa chọn ưu tiên của mình, liên quan đến Cộng đoàn Kitô hữu nhỏ (CĐKN). Tuyên ngôn có đoạn như sau: Giáo hội tại Á châu phải là sự hiệp thông của những cộng đoàn, nơi đó giáo dân, tu sĩ và giáo sĩ nhìn nhận và đón nhận nhau như anh chị em. Họ được kêu gọi đến với nhau bởi Lời Thiên Chúa, là Lời, được xem như sự hiện diện tựa như bí tích của Chúa Phục sinh, dẫn đưa họ đến việc hình thành những CĐKN. Ở đó, họ cầu nguyện và cùng nhau chia sẻ Tin Mừng của Chúa Giêsu, sống Lời ấy trong cuộc sống mỗi ngày khi nâng đỡ lẫn nhau và làm việc với nhau, hiệp nhất vì họ “một lòng một trí”.

Vậy thế nào là CĐKN?

II. CĐKN (SMALL CHRISTIAN COMMUNITIES – SCCs) LÀ GÌ?

-Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II gọi các CĐKN là “Một biểu hiện cụ thể của Hội Thánh” và là “Một ngôi nhà và gia đình dành cho tất cả mọi người”.

Câu chuyện của một CĐKN ở thành phố Lagos, thủ đô Nigeria (châu Phi) sẽ giúp chúng ta hiểu thêm vì sao CĐKN là một biểu hiện của Hội Thánh.

Câu chuyện khởi đầu từ một cộng đoàn Kitô hữu ở giáo xứ Muskhin, thủ đô Lagos, là nơi mà người ta không quan tâm đến việc quen biết những người hàng xóm của mình: Chúng tôi sống trong một thành phố có thói quen “Hãy lo chuyện của mình thôi!” Lời kể của ông Mathias Faleye, một giáo dân sống nơi đây. Vào năm 1977, khi ông được nữ tu Miriam Therese nhờ tra tìm trong sổ bộ gia đình Công giáo giáo xứ, để lấy tên những người Công giáo ở nơi gần ông sinh sống, ông có dịp đến thăm họ. Khi ông giới thiệu mình được giáo xứ cử đến để chào và thăm họ, những người được ông đến thăm đã hết sức ngỡ ngàng. Ông Matthew Osunkoya, một người giáo dân đã phản ứng: “Sắp tận thế đến nơi rồi!”. Ông ta khó mà tin rằng sẽ có một người Công giáo đến thăm ông. Ông đã sống ở đây khá lâu rồi và không một ai quan tâm đến ông cả. Một số người thậm chí còn nói họ đang nghĩ đến việc thay đổi nhà thờ, bởi vì mặc dù họ đi lễ Chúa nhật hàng tuần, nhưng họ vẫn không hề quen biết một ai.

Sau nhiều cuộc thăm viếng như vậy, vào ngày 13 tháng Hai năm 1978, ông đã tổ chức một cuộc gặp mặt những người ông đã đến thăm với 15 gia đình tham dự. Buổi họp mặt đầu tiên cũng là buổi giới thiệu tất cả những người hiện diện với nhau, và họ đã cùng nhau đọc đoạn Tin Mừng Cv 4,32-35 để hiểu ý nghĩa của một cộng đoàn Kitô. Điều đó đã giúp họ đồng ý rằng, đi lễ nhà thờ ngày Chúa nhật là chưa đủ, họ cần gặp nhau trong các nhóm nhỏ để biết

về nhau hơn nữa, và sau đó đã đi đến quyết định gặp gỡ nhau hàng tuần

Các buổi họp hàng tuần này đã nối kết chúng tôi với nhau qua việc chia sẻ Kinh Thánh, cầu nguyện cho các nhu cầu của nhau, gọi nhau bằng tên, giúp đỡ lẫn nhau, lập kế hoạch và cùng nhau làm việc, thăm viếng và cùng nhau dùng bữa. Đôi khi, một người đứng lên và điểm danh tất cả những người có mặt, từ người trẻ nhất đến người già nhất. Mặc dù điều này có vẻ như rất đơn giản, nhưng nó tạo nên ý thức, chúng tôi là một cộng đoàn và chúng tôi rất vui khi làm điều đó. Ông Mathias Faleye tâm sự.

Cộng đoàn do ông Mathias quy tụ đã bắt đầu thảo luận những cách giúp đỡ nhau như một tập thể: Làm thế nào để giúp con cái của nhau, giúp người nghèo, người già yếu bệnh tật và bất kỳ người nào trong khu xóm, kể cả những người không cùng tôn giáo đang gặp khó khăn, và đề ra những kế hoạch thực hiện cụ thể theo khả năng của mình: Mở một lớp giáo lý dành cho trẻ em vào ngày thứ Bảy hằng tuần, dọn sạch vệ sinh những chỗ dơ bẩn trong khu xóm, giúp nhau gỡ rối, chăm sóc ông bà góa, trẻ em mồ côi, tổ chức các Thánh lễ mừng ngày kỷ niệm của các thành viên... Những dịp này, họ đều mời những cộng đoàn nhỏ khác ở xung quanh cùng tham gia. Điều này đã giúp họ luôn nhớ đến nhau và giữ được mối liên hệ tốt với các nhóm khác trong giáo xứ.

Là người đầu tiên đứng ra quy tụ nên ông Mathias được cộng đoàn tín nhiệm là người lãnh đạo, điều phối các cuộc họp mặt. Khi cộng đoàn phát triển, những người lãnh đạo khác xuất hiện và một chương trình huấn luyện sáu tuần đã được tổ chức để giúp nâng cao khả năng phục vụ của họ và sau đó, họ đã cùng ông làm việc như một êkíp ăn ý với nhau. Chính sự hợp tác thân thiện này và hiệu quả hoạt động chung của cộng đoàn, họ đã được các cha trong giáo xứ quan tâm, chăm sóc.

Qua các hoạt động với vai trò là một người lãnh đạo, đồng thời cũng là một thành viên của CĐKN, ông Mathias kết luận: Ông đã

nhận được rất nhiều, các thành viên trong cộng đoàn đã xem ông như người nhà, gần gũi, thân thiết, sẵn sàng chia sẻ với ông những cảm nhận và niềm tin. Điều này đã giúp mọi người thấy rằng, Hội Thánh được hiểu là MỘT CỘNG ĐOÀN THÂN THIỆN. Ông cũng đã học được cách làm việc với những người có cá tính khác nhau và duy trì được sự hòa thuận, luôn biết nghĩ rằng mọi người xuất thân từ những gốc gác và hoàn cảnh khác nhau nên luôn phải biết lắng nghe nhau, và cuối cùng ông nhận thấy rằng trong loại hình CĐKN này, sự hiện diện đích thực của Chúa Giêsu Kitô Phục sinh có thể thấy rõ và được biểu lộ trong ánh sáng thực sự của tình yêu. Đó là nơi mà các Kitô hữu có thể cùng nhau làm việc vì một thế giới tốt đẹp hơn chứ không phải là theo chủ nghĩa cá nhân, vị kỷ. Theo ông, CĐKN giống như một cái cây mà mỗi phần đều có sự liên đới với tất cả các phần khác, và tất cả nên một trong Thân Thể Chúa Giêsu Kitô, và sự hiệp nhất này chính là một thực tế sống động nơi CĐKN.

Tóm lại, CĐKN ở Lagos là một “biểu hiện cụ thể của Hội Thánh” vì nó làm những gì toàn thể cộng đoàn Hội Thánh cần phải làm:

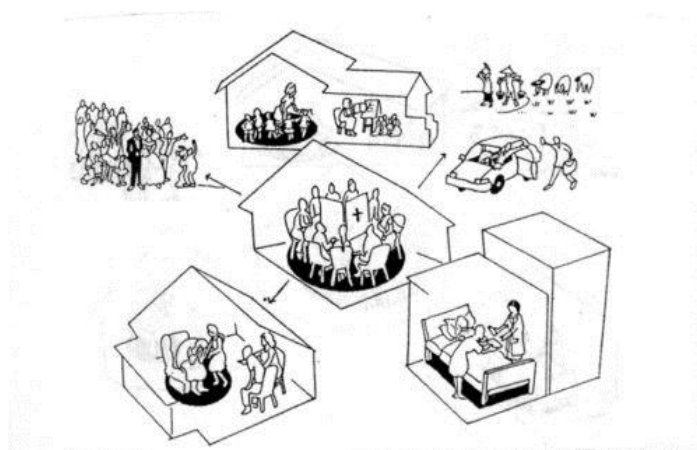
- Các thành viên củng cố đức tin cho nhau.
- Họ giúp đỡ nhau trong cuộc sống hàng ngày.
- Họ mang Chúa Giêsu Kitô đến cho tha nhân.
- Họ lắng nghe lời Chúa, ca ngợi và cảm tạ Chúa.

- CĐKN ở Lagos đã giúp cho người ta trải nghiệm được Chúa Kitô Phục sinh trong khu xóm đặc thù này; cho thế giới thấy rằng người ta có thể sống chan hòa với nhau mặc dù là những con người khác biệt nhau, và nhất là đã mang lại một cảm nghiệm sâu sắc với cộng đoàn chúng ta: Người Kitô hữu phải có trách nhiệm đối với thế giới chung quanh mình, đối với điều kiện sinh sống và đối với thiên nhiên.

III. NHỮNG ĐẶC ĐIỂM THIẾT YẾU HÌNH THÀNH NÊN MỘT CĐKN

Từ câu chuyện của những người giáo dân trong giáo xứ Muskhin ở thành phố Lagos, chúng ta nhận thấy có rất nhiều đặc điểm trong sinh hoạt của họ đã giúp biến đổi một tập thể rời rạc, khô khan, nguội lạnh trở nên một CĐKN gắn bó đầy sức sống, nhưng bốn đặc điểm nổi bật và thiết yếu sau đây, chính là những đặc điểm mà một CĐKN cần phải có:

1. Các thành viên CĐKN là những người **sống gần nhau trong một khu xóm :**

- Tất cả mọi người sống cùng nhau trong một khu xóm, có cùng điều kiện sống như nhau đều có thể được phép tham dự các cuộc họp mặt của CĐKN này,

không phân biệt giàu nghèo, ngôn ngữ, người già hay người trẻ, còn độc thân hay các cặp vợ chồng, kể cả các cặp phối ngẫu ngoài Công giáo, người nhập cư... Sống gần nhau nên họ có thuận lợi là có thể gặp gỡ, hội họp với nhau hằng tuần hoặc vài tuần một lần, nhất là có thể luân phiên thay đổi nơi hội họp để có thể đến từng gia đình thăm viếng, hiểu rõ hoàn cảnh sống của nhau hầu có thể quan tâm, chia sẻ, chăm sóc nhau.

2. Lấy **chia sẻ Tin Mừng làm nền tảng trong các cuộc họp, sinh hoạt của họ:**

Chia sẻ Tin Mừng là một sinh hoạt quan trọng và là nền tảng của CĐKN, vì qua đó giúp Chúa luôn hiện diện giữa cộng đoàn, và giúp các thành viên trong cộng đoàn nên một với nhau.

3. Gặp nhau thường xuyên, cùng nhau hành động và làm những việc do đức tin thúc đẩy:

Hội Thánh trên khắp thế giới hôm nay có trách nhiệm tiếp tục sứ mạng của Chúa Giêsu Kitô nơi trần thế, nên CĐKN phải thấy mình đồng trách nhiệm để tiếp tục sứ mạng này ngay trong lòng khu xóm, các thành viên phải biết hành động theo niềm tin, nên muối, thành men theo gương các TÔNG ĐỒ: Ca ngợi và cảm tạ Chúa, tạo sự hiệp nhất, bình an, tha thứ cho nhau, dạy giáo lý, chia sẻ đức tin cho người dự tòng, phục vụ các sinh hoạt đạo đức trong nhà thờ, đón tiếp người lạ, tiếp xúc với những thành viên Hội Thánh và các tôn giáo khác, thăm viếng, chăm sóc bệnh nhân, người già neo đơn... tất cả để giới thiệu và làm chứng cho tình yêu và lòng thương xót của Chúa dành cho nhân loại.

4. Phải được liên kết và hiệp thông với Hội thánh hoàn vũ:

-CĐKN không sống biệt lập nhưng bảo vệ sự hiệp thông và hiệp nhất với hàng Giáo phẩm, linh mục chủ chăn giáo xứ mình như các chi thể của Giáo hội là thân mình của Chúa Kitô. Việc cùng nhau cử hành Thánh lễ, đón nhận các chương trình huấn

luyện và đào tạo chung, tham gia vào Hội đồng Mục vụ giáo xứ là những phương thế bảo đảm sự hiệp thông này. Đặc biệt, CĐKN cần duy trì sự hiệp nhất với mọi Kitô hữu khác. Các thành viên CĐKN không thể thuộc về Chúa Kitô nếu họ từ chối hiệp nhất với các Kitô hữu khác trên khắp thế giới cũng là “Hội Thánh hoàn vũ”.

- Từ những đặc điểm đặc trưng trên nên chúng ta thấy rằng, CĐKN không phải là những đoàn thể hay hiệp hội tông đồ giáo dân và cũng không phải là những nhóm cầu nguyện, nhưng CĐKN được xem như một phương thức để xây dựng một cách thể hiện mới của Giáo hội, CĐKN trở nên những “Giáo hội nhỏ”, nơi mà mọi

người có thể có thể nhận ra bản chất và sứ mạng của Giáo hội Chúa Kitô; có thể nỗ lực tham gia cộng tác vào sứ vụ yêu thương và phục vụ của Chúa Giêsu Kitô ngay chính nơi giáo xứ và xã hội địa phương để làm cho Giáo hội thật sự hiện diện và nhập thể vào nơi mình sinh sống.

- Xin lưu ý, cách phân biệt hình thức các loại cộng đoàn:

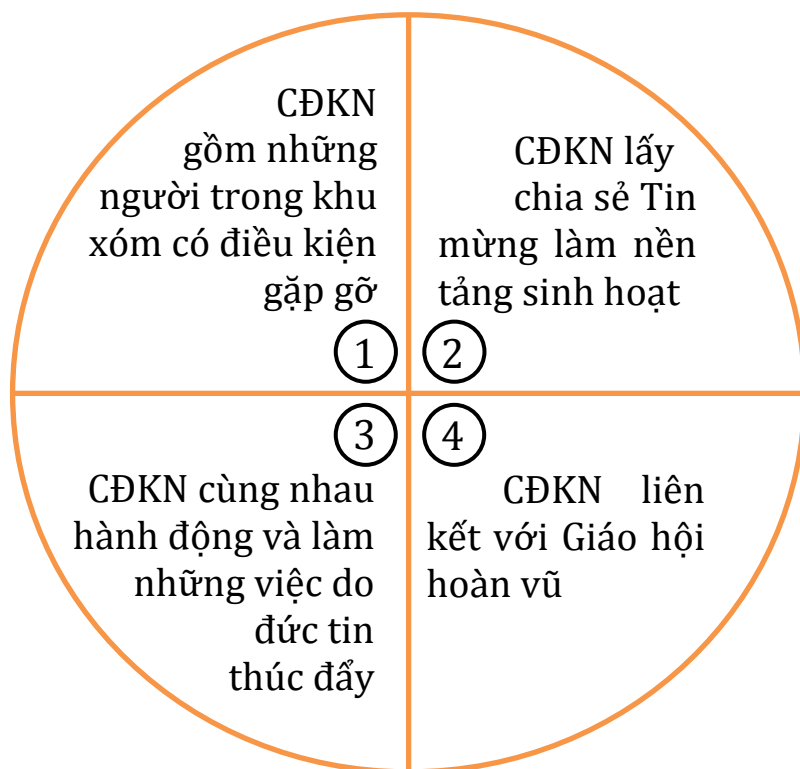
* Nếu cộng đoàn có đủ 3 yếu tố mà thiếu yếu tố 1 (cùng gần nhau): Cộng đoàn đó được gọi là HIỆP HỘI.

* Nếu cộng đoàn có đủ 3 yếu tố mà thiếu yếu tố 2 (lấy chia sẻ Tin Mừng làm nền tảng): Cộng đoàn đó gọi là CÔNG GIÁO TIẾN HÀNH.

* Nếu cộng đoàn có đủ 3 yếu tố mà thiếu yếu tố 3 (Không cùng nhau hành động...): Cộng đoàn đó gọi là NHÓM CẦU NGUYỆN.

* Nếu cộng đoàn có đủ 3 yếu tố mà thiếu yếu tố 4 (Không liên kết với GHHV): Cộng đoàn đó gọi là GIÁO PHÁI, TÍN NGƯỠNG KHÁC.

HÌNH VẼ BIỂU TƯỢNG 4 ĐẶC ĐIỂM CỦA CĐKN

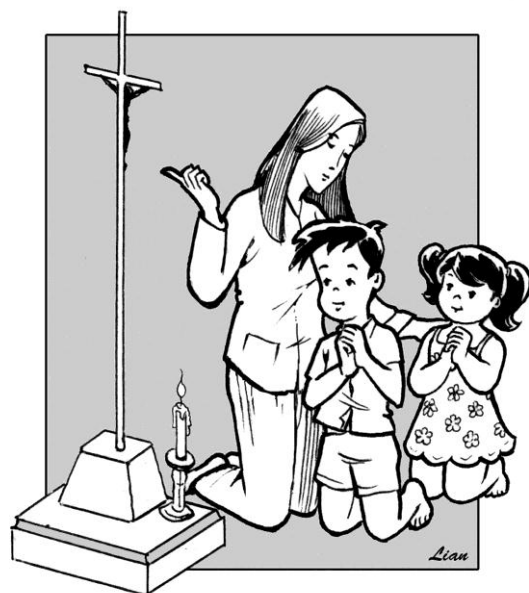
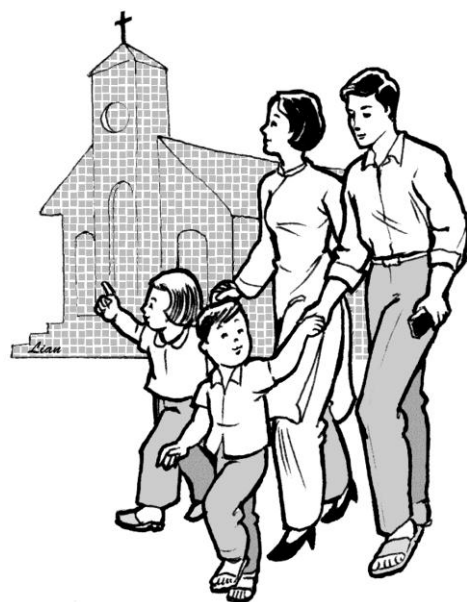

(Còn tiếp)

NGUYỄN CẦU

GB Trần Minh Chính

*Ở đâu có Chúa đồng hành
Thì nơi ấy có ơn lành Chúa ban
Năm nay dịch bệnh tràn lan
Từ Nam tới Bắc tan hoang con người
Đông Tây khắp bốn phương trời
Muôn dân chỉ biết Chúa ơi! khẩn cầu
Sao cho bệnh dịch qua mau
Bao cơn sóng dữ ngỗ hầu biến tan
Xin cho bao kiếp lầm than
Vượt qua số phận gian nan cuộc đời
Với lòng sốt sắng gọi mời
Siêng năng cầu nguyện cậy lời Chúa ban
Cho muôn dân Chúa bình an
Và cho thế giới, gia trang chan hòa
Niềm vui hạnh phúc mọi nhà
Giáo đường thánh thót lời ca Tin Mừng
Hội đoàn vang tiếng câu kinh
Cùng nhau chúc tụng tôn vinh Chúa Trời
Rồi cùng lần chuỗi Mối Khôi
Đồng hành với Mẹ, Ba Ngôi kính thờ.*

BIẾT MÌNH

Giuse Nguyễn Văn Quỳnh

*Lòng mến không giả hình giả bộ...
biết coi trọng người khác hơn mình".*
(Rm 12, 9-10)

Ông Disraeli là một chính trị gia người Anh. Khi còn trẻ, ông thường nói: *"Tôi có thể làm nhiều chuyện điên lảm, nhưng có một việc mà tôi sẽ không bao giờ làm, là cưới vợ vì tình"*. Và ông đã giữ đúng lời hứa. Năm 35 tuổi, ông cưới một bà già 50 tuổi, tóc đã điểm sương. Bà ấy biết rằng, ông lấy bà không phải vì tình nhưng là vì tiền. Bà xin hẹn ông một năm sẽ trả lời, và sau một năm bà đã nhận lời.

Cuộc tình không nên thơ chút nào! Nhưng, lại rất hạnh phúc, vì hai người biết lấy tình yêu mà chia sẻ và thông cảm cho nhau. Người ta nói: *"Tình yêu đến sau hôn nhân"*. Thật vậy, vì yêu chồng, bà không bao giờ tranh luận với chồng, bà luôn an ủi, giúp ý kiến cho chồng, hơn nữa, còn rất chiều chồng.

Ông không bao giờ chỉ trích bà, nhưng luôn khen ngợi, bênh vực bà. Duyên già không tươi nhưng tình già vẫn đẹp. Ông thường nói đùa với bà: *"Mình ơi! Anh cưới mình chỉ vì tiền"*. Bà mỉm cười đáp: *"Đúng thế, nhưng bây giờ có cưới lại thì mình sẽ cưới em vì tình phải không?"*. Ông mỉm cười. Mãi nguyên!

Anh chị thân mến!

Các cụ ngày xưa, phần lớn cưới vợ lấy chồng theo kiểu *"Cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy"*, hoặc do mai mối mà thành, nên sự thương, họ lấy nhau không phải vì tình. Thế mà, đa số họ lại rất hạnh phúc.

Sở dĩ, ông bà Disraeli có được hạnh phúc, là bởi vì họ đã biết nhìn nhận ưu điểm và khuyết điểm của nhau, họ đã nhận ra những khác biệt của nhau để bổ túc cho nhau. Thật vậy, vợ chồng nào cũng có những khác biệt. Khi *"Xuôi chèo mát mái"*, mọi khác biệt được chấp nhận một cách vui vẻ. Nhưng khi *"Giông tố nổi lên"*, những khác biệt ấy lại làm có cho họ chống đối nhau.

Vậy, phải làm thế nào để hai vợ chồng bớt tranh chấp, mà sống trong hòa thuận, yên vui? Câu trả lời thật đơn giản. Đó là vợ chồng hãy *“Biết mình”*. Biết mình là thành thật, biết mình là khôn ngoan và biết mình để biết nhau.

1. Biết mình là thành thật

Kinh Thánh đã nói rõ: *“Lòng mến không giả hình giả bộ... biết coi trọng người khác hơn mình”* (Rm 12,9-10). Nếu yêu thương nhau, chúng ta sẽ không giả hình giả bộ, sẽ thành thật với nhau. Thành thật là biết mình còn rất nhiều khuyết điểm, yếu đuối và lỗi lầm. Vì thế, cần phải cố gắng sửa sai. Muốn sửa sai phải khiêm tốn, coi trọng người bạn đời. *“Nhân vô thập toàn”*, chẳng ai là người hoàn hảo trên cõi đời này. Thật vậy, càng ít hiểu biết về mình bao nhiêu thì càng phản kháng nhiều bấy nhiêu. Người không biết mình nghĩ gì, muốn gì hay làm gì, thường phản ứng rất nông nổi!

*“Chân mình những lấm bê bê,
Lại cầm bó đuốc mà rê chân người”.*

2. Biết mình là khôn ngoan

Người biết mình là người khôn ngoan, biết phân định trước sau, là người có khả năng phân biệt những gì là quan trọng và những gì là phụ thuộc. Trước cửa ngôi đền kính thần Apollo tại Delphes, có hàng chữ sau đây: *“Hãy biết chính mình”*. Thánh Augustinô luôn cầu nguyện: *“Lạy Chúa, xin cho con biết Chúa và xin cho con biết con”*. Biết mình là điều hết sức quan trọng, nhưng lại không mấy ai biết rõ về mình, nhất là về những sai lầm của mình. Ai cũng tự biện hộ cho mình và lên án người khác. Bởi không biết mình còn nhiều thiếu sót nên sinh ra cố chấp, hung hăng. Vì thế, vợ chồng cần phải biết mình: Biết ưu điểm của mình để phát huy, và biết khuyết điểm của mình để sửa đổi. Nhờ đó, mới có thể hòa hợp trong đời sống chung.

3. Biết mình để biết nhau

Biết mình có ưu khuyết điểm gì, sẽ dẫn đến việc vợ chồng hiểu biết lẫn nhau, không cố gắng thay đổi cá tính của người bạn đời. Có câu nói rằng: *“Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời”*. Hơn nữa, người phối ngẫu của mình tuy có những khuyết điểm đáng ghét, nhưng cũng có những ưu điểm đáng quý. Không nên thổi phồng những điểm yếu của người bạn đời mà quên đi những điểm mạnh của họ. Hãy bắt chước người Trung

Hoa: *“Chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không”* thì mọi chuyện sẽ tốt đẹp. Sức mạnh của sự biết mình được chứng tỏ qua khả năng thông đạt rõ ràng những cảm nghĩ, tâm tình của mình; đồng thời, biết lắng nghe người phối ngẫu một cách bình tĩnh, rồi từ từ giải quyết trong ôn hòa, nhẫn nại và yêu thương.

Anh chị thân mến!

Để kết luận, xin kể lại cuộc đối thoại giữa con cú mèo và con chim gáy như sau:

Ngày kia, con cú mèo gặp con chim gáy. Chim gáy hỏi:

- Bác sắp đi đâu đấy?

Cú mèo trả lời:

- Tôi sắp sang phương Đông.

Chim gáy hỏi tiếp:

- Tại sao lại đi như thế?

Cú mèo nói:

- Tại vì ở đây, mỗi khi nghe tiếng tôi kêu, mọi người đều tỏ ra bức bối và ghét bỏ tôi, cho nên tôi phải dời đi nơi khác.

Chim gáy lắc đầu:

- Bác phải đổi được tiếng kêu của mình thì mới ổn. Nếu không, dù có sang phương Đông, khi nghe tiếng kêu *“Cộc lốc!”* của bác, thì người ta vẫn bức bối và ác cảm với bác mà thôi. Cứ theo ý tôi, bác không kêu nữa là hơn.

Câu chuyện của con chim gáy và con cú mèo, nhắc nhở chúng ta hãy nhìn vào tận đáy tâm hồn mình, để khám phá ra những sai lỗi khuyết điểm, rồi ra sức uốn nắn sửa đổi, để mình trở nên dễ thương, dễ mến. Nhờ đó, đời sống vợ chồng sẽ tốt đẹp hơn. Trong binh pháp của Tôn Tử có viết: *“Biết mình biết người, trăm trận trăm thắng”*. Biết mình là điều rất quan trọng đến nỗi Chúa Giêsu đã dạy: *“Hãy cất bỏ cái đà nơi mắt mình trước đã rồi mới lấy cọng rác nơi mắt anh em”* (Lc 6,42).

Cũng vậy, trong đời sống vợ chồng, nếu khiêm tốn biết mình còn nhiều lầm lỗi, rồi quyết tâm sửa đổi, thì chắc chắn, anh chị sẽ là những món quà quý cho nhau. Cầu chúc anh chị luôn biết mình để được sống trong thuận hòa, an vui và hạnh phúc.

TIN

GIÁO HỘI HOÀN VŨ

Lm Giuse Nguyễn Xuân Quang, SDB

I. CÁC BUỔI TIẾP KIẾN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

- Trong buổi tiếp kiến sáng thứ Tư ngày 2/6, Tiếp tục loạt bài giáo lý về đề tài cầu nguyện, Đức Thánh cha trình bày Chúa Giêsu như gương mẫu cầu nguyện cho các môn đệ của Người. Chúa Giêsu chỉ chọn các tông đồ sau khi đã cầu nguyện suốt đêm dài. Trước mỗi thời khắc quan trọng trong sứ vụ, Chúa Giêsu đi vào nơi thanh vắng để cầu nguyện. Trong bữa Tiệc Ly, Chúa đã bảo đảm với Thánh Phêrô rằng Người cầu nguyện cho ngài, cho sự hoán cải và sứ vụ tương lai của ngài.

- Trong buổi tiếp kiến chung sáng thứ Tư 9/6/2021 với các tín hữu hiện diện tại sân Damaso, Đức Thánh cha nói về sự kiên trì trong cầu nguyện, nghĩa là cầu nguyện không ngừng. Từ hơn một năm nay Đức Thánh cha dành các bài giáo lý trong buổi tiếp kiến chung hàng tuần để nói về đề tài cầu nguyện. Đức Thánh cha nhận xét rằng cầu nguyện trở thành bối cảnh mà mọi hành động trong cuộc sống của chúng ta đều tìm thấy ý nghĩa sâu xa nhất của nó. Nếu Thiên Chúa có thể tìm thấy thời gian cho mỗi người chúng ta, chắc chắn chúng ta có thể tìm thấy thời gian cho Người! Đức Thánh cha mời gọi các tín hữu dâng những lời nguyện đơn sơ trong ngày sống của mình.

II. SỨ ĐIỆP CỦA ĐỨC THÁNH CHA

**** ĐTC: Đời sống thánh hiến luôn phải là một cuộc đối thoại và thực tế.**

Trong sứ điệp, sau khi nhắc đến công lao của Đức Hồng y Aquilino Bocos Merino, người đã khởi xướng **Tuần lễ Đời sống Thánh hiến**, Đức Thánh cha nói: “Đời sống Thánh hiến được hiểu là bước đi,

thánh hiến mỗi ngày, đối thoại với thực tế. Khi đời sống thánh hiến mất đi chiều kích đối thoại với thực tế và mất đi những suy tư những gì đang xảy ra, thì nó bắt đầu trở nên khô cằn. Tôi suy nghĩ về sự khô cằn của một số hội dòng, và thấy rằng nguyên nhân chung nằm ở chỗ thiếu sự đối thoại và gắn thân với thực tế”.

Đức Thánh cha cảnh báo: “Anh chị em đừng bao giờ sao lãng điều này, đời sống thánh hiến luôn là một cuộc đối thoại với thực tế. Chúng ta hãy nghĩ đến Thánh Têrêsa. Thánh nữ đã nhìn thấy thực tế và đưa ra một lựa chọn cho

việc cải cách và tiếp tục bước đi. Và rồi trên hành trình cuộc sống, có những lúc công cuộc cải cách dừng lại, điều này có thể xảy ra. Nhưng cải cách luôn là một con đường, là hành trình tiếp xúc với thực tế và là một tầm nhìn dưới ánh sáng của đặc sủng sáng lập. Và trong tuần lễ này, những cuộc gặp gỡ sẽ giúp anh chị em thực hiện điều này, không sợ hãi”.

Đức Thánh cha nói ngài cũng buồn khi thấy một số hội dòng, vì lo tìm sự an toàn đã bị rơi vào các hệ tư tưởng thuộc khuynh hướng cánh tả hoặc cánh hữu. Khi một hội dòng cải tổ đặc sủng theo hệ tư tưởng thì hội dòng này sẽ mất căn tính, mất đi sự phong phú. Giữ cho đặc sủng sáng lập sống động là giữ cho nó tiếp tục tiến bước và phát triển, trong sự đối thoại với những gì Thánh Thần đang nói với chúng ta trong lịch sử, trong nơi chốn và trong những giai đoạn khác nhau, trong những hoàn cảnh khác nhau.

Đức Thánh cha khẳng định rằng không thể giữ được đặc sủng sáng lập nếu không có sự can đảm tông đồ, nghĩa là không tiến bước, không phân định và không cầu nguyện. Cuối cùng, Đức Thánh cha khuyến khích các tu sĩ “không sợ giới hạn, không sợ biên giới. Bởi vì chính Thánh Thần nói với anh chị em. Hãy để Thánh Thần hành động trong anh chị em”.

III. TIN GIÁO HỘI TOÀN CẦU

1/ ĐTC chính thức thiết lập Thừa tác vụ Giáo lý viên của giáo dân

Ngày 11/5, Đức Thánh cha Phanxicô đã ban hành Tông thư dưới dạng Tự sắc, có tên “Antiquum ministerium” – Thừa tác vụ cổ kính, qua đó ngài chính thức thiết lập thừa tác vụ giáo lý viên của giáo dân, vì nhu cầu khẩn thiết của việc loan báo Tin Mừng trong thế giới hiện nay.

Thừa tác vụ dạy giáo lý là một thừa tác vụ mới được Đức Thánh cha thiết lập, nhưng lại có nguồn gốc từ rất lâu đời, từ thời Tân Ước. Tin Mừng Thánh Luca (Lc 1,3-4) và các thư của Thánh Phao-lô gửi cộng đoàn Corintô (1 Cr 12,28-31) và Galati (Gl 6,6) đã nói về hình thức khởi đầu của sứ vụ này (số 1).

2/ ĐTC: Một xã hội không tiếp nhận sự sống thì sẽ ngừng sống.

Trong bài nói chuyện, Đức Thánh cha nhắc lại đề tài khẩn thiết về sinh sản, “điều căn bản để đảo ngược tình cảnh mùa đông dân số và khởi động lại nước Ý, bắt đầu từ sự sống, bắt đầu từ con người.” Ngài đề cao sự tham dự của nhiều thành phần trong xã hội, đặc biệt là những người trẻ. Đức Thánh cha cũng lưu ý rằng, phần lớn những người trẻ đều mơ ước có con cái, “nhưng ước mơ của họ về sự sống, mầm tái sinh của đất nước, lại đụng phải một mùa đông dân số vẫn lạnh lẽo và tăm tối: chỉ một nửa số người trẻ tin rằng họ sẽ có thể có hai con.”

3/ ĐTC thăm học viện ngoại giao của Tòa Thánh

Hàng năm Đức Thánh cha đều đến thăm học viện Ngoại giao của Tòa Thánh, nhưng năm vừa qua, do đại dịch, Đức Thánh cha không thực hiện cuộc viếng thăm này. Hiện nay học viện có 38 linh mục thuộc 25 quốc gia đang theo học.

Cuộc gặp gỡ đã diễn ra trong bầu khí đơn sơ, thân thuộc trong tình huynh đệ và gần gũi của Đức Thánh cha đối với các linh mục trẻ, những người chuẩn bị phục vụ Giáo hội và Đức Thánh cha trong các sứ vụ ngoại giao khác nhau. Đức Thánh cha được cho biết là dù khủng hoảng đại dịch, tất cả các hoạt động được lên kế hoạch cho năm học đều được thực hiện, đánh dấu bằng việc cầu nguyện, học tập và các buổi huấn luyện khác nhau.

4/ ĐTC chủ sự giờ kinh Mân Côi tại vườn Vatican, kết thúc tháng “Marathon cầu nguyện”

Vào cuối tháng 4, Đức Thánh cha đã yêu cầu tất cả tín hữu Công giáo trên toàn thế giới cầu nguyện trong suốt tháng 5, xin cho đại dịch Covid-19 chấm dứt và tiếp tục đời sống hàng ngày. Mỗi ngày trong tháng, kinh Mân Côi được đọc từ một đền thờ Đức Mẹ và được phát sóng khắp thế giới. Chính Đức Thánh cha Phanxicô đã khởi động Tháng Cầu nguyện bằng cách lần chuỗi Mân Côi từ đền thờ Thánh Phêrô vào ngày 1/5, cầu nguyện trước hình ảnh của Đức Mẹ Phù hộ.

Các đền thánh từ Pháp, Đức, Rwanda, Chile, Tây Ban Nha, Scotland, Paraguay và Ý đã kết nối cầu nguyện với Đức Giáo hoàng và những người Công giáo trên toàn thế giới xin cho đại dịch chấm dứt.

5/ ĐTC: Hãy dạy cho người trẻ biết hướng lên cao

Trong buổi tiếp 70 thành viên của Liên đoàn Bóng rổ Ý nhân dịp kỷ niệm 100 năm thành lập, vào sáng thứ Hai 31/5, Đức Thánh cha nhấn mạnh, qua thể thao, hãy dạy cho các bạn trẻ biết hướng lên cao.

Đức Thánh cha nói thêm về việc dạy cho người trẻ khi đối diện với những thất bại: “Hãy dạy cho người trẻ đón nhận thất bại cách trưởng thành. Bởi vì thất bại giúp chúng ta lớn lên, giúp chúng ta

hiểu rằng cuộc sống không phải lúc nào cũng ngọt ngào, không phải lúc nào cũng chiến thắng”.

6/ ĐTC: Không phải là linh mục Công giáo nếu tách ra khỏi dân Chúa.

Trong buổi tiếp kiến kiến 20 linh mục sinh viên đang lưu trú tại nhà thờ Thánh Luigi của người Pháp ở Roma, vào sáng thứ Hai 07/6, Đức Thánh cha bày tỏ lo lắng khi có những suy tư, tư tưởng về chức linh mục như thể một thứ gì đó trong phòng thí nghiệm. Ngài nói không thể suy tư thiên chức linh mục ngoài dân thánh. Nếu linh mục tách khỏi dân Chúa, đó không phải là một linh mục Công giáo. Linh mục như người chăn chiên, phải ở giữa đàn chiên và có mùi chiên.

Theo Đức Thánh cha trong một xã hội được đánh dấu bởi chủ nghĩa cá nhân, tự khẳng định, dừng dừng, thì các linh mục, trong đời sống thường ngày, có kinh nghiệm cùng sống những thử thách này. Sống giữa thành Roma, với chứng tá đời sống huynh đệ, ngôi nhà của các linh mục có thể truyền đạt cho mọi người thường xuyên lui tới, các giá trị Tin Mừng của tình huynh đệ, đặc biệt đối với những ai đang trải qua thời điểm khó khăn. Nếu chúng ta sống tình huynh đệ trong sự thật, sự chân thành của các tương quan và trong đời sống cầu nguyện, thì chúng ta có thể tạo nên một cộng đoàn, trong đó mọi người có thể hít thở bầu khí vui tươi và dịu dàng.

Đức Thánh cha còn mời gọi các linh mục trẻ xây dựng một Giáo hội phục vụ cho một thế giới huynh đệ và liên đới hơn. Không sợ hãi, dám mạo hiểm và tiến lên phía trước, tin tưởng với Chúa Kitô, chúng ta có thể trở thành những tông đồ của niềm vui và lòng biết ơn vì đã phục vụ anh chị em và Giáo hội. Đức Thánh cha nói thêm: “Và niềm vui đi cùng với óc hài hước. Một linh mục không có óc hài hước thì có điều gì đó không ổn. Hài hước là một đặc điểm của sự thánh thiện”.

Chúng ta cùng cầu nguyện cho các linh mục trong Thánh lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu vào thứ Sáu tới này nhé.

IV. TIN GIÁO HỘI VIỆT NAM

1/ Các giám mục Việt Nam kêu gọi dân Chúa liên đới và tương thân để phòng chống đại dịch.

Trước tình hình đại dịch Covid-19 diễn ra phức tạp tại Việt Nam, ngày 2/6 Đức cha Giuse Nguyễn Chí Linh, Tổng giám mục Giáo phận Huế, Chủ tịch Hội đồng giám mục Việt Nam, đã nhân danh các Hồng y và Giám mục Việt Nam gửi thư kêu gọi cộng đồng Dân Chúa Việt Nam “hãy mau mắn vào cuộc, chung tay góp sức, san sẻ công việc với mọi thành phần xã hội và Giáo hội trong công cuộc phòng chống đại dịch.”

2/ Hội đồng Giám mục Việt Nam ủng hộ Quỹ vắc-xin phòng Covid-19

Trong **thư gửi dân Chúa** ngày 02.6.2021, Đức Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Chí Linh - Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam - đã kêu gọi mọi tín hữu “*chung tay góp sức, san sẻ công việc với mọi thành phần xã hội và Giáo hội trong công cuộc phòng chống đại dịch*”, đồng thời nhắc đến quyết định “*thành lập Quỹ vắc-xin*” của chính phủ.

Với tinh thần đó, trong 'Lễ ra mắt Quỹ vắc-xin phòng Covid-19' được Chính phủ tổ chức tại Nhà hát lớn Hà Nội vào lúc 20g10 ngày 05.6.2021, Đức Tổng Giám mục Giuse Vũ Văn Thiên đã đại diện Hội đồng Giám mục Việt Nam ủng hộ 3 tỷ đồng vào Quỹ này.

BÊN KIA SÔNG LÀ THIÊN ĐƯỜNG

Giuse Huỳnh Bá Song

Chiếc chòi rách bên cạnh chợ của lão Tư Bốn mấy hôm nay bỗng trở nên rộn rịp. Những nhát chổi mạnh mẽ dọn vệ sinh chợ đã không còn dịp xoèn xoẹt đẩy đưa đầu trên xóm dưới. Lão bất ngờ đổ bệnh khi những làn gió lạnh báo hiệu xuân về vừa kịp đổi tiết mấy hôm nay. Không người dọn vệ sinh nên ngôi chợ nghèo mà ngày thường chỉ thậm thì thậm thụt ít người, thường xuyên vắng lặng, nay dịp tết về người chợt đông lên, nên trở thành sự kiện. Rác ngập ngựa cả đầu chợ cuối phố. Người ta quan tâm đến lão, một con người mà bình thường chẳng ai thèm để ý đến là phải. Thiếu lão, không tìm đâu ra người làm cái việc mà không phải ai cũng muốn làm – quét dọn vệ sinh - nên người ta chợt phải quan tâm. Lão trở nên người quan trọng nhất của khu phố chợ mấy hôm nay, vì sự thiếu vắng của lão đã đem lại một hậu quả khôn lường: chợ quá mất vệ sinh. Quả cam, ký đường, hộp bánh, miếng thịt ngon tự dưng lại mang đến nướm nướp - Thêm chút chất bổ để giúp lão qua cơn bệnh khó, mong lão có thêm sức, hồi phục, để lại có thể tiếp tục công việc bình thường nhất mà bây giờ xem ra lại là quan trọng nhất này - chợ sắp chìm vào trong núi rác thải mỗi ngày.

Nhưng xem ra chả tích sự gì! Qua nằm mặc quạ, lão nằm mặc lão trên chiếc ghế dựa cũ mềm, xộc xệch, nửa nằm nửa ngồi, lão chỉ làm một việc duy nhất là hướng đôi mắt thần thờ, vô cảm về phía bên kia sông, thi thoảng miệng lẩm nhẩm những điều chẳng ai hiểu cả.

Đối diện với ngôi chợ bên kia sông là một ngôi nhà thờ gỗ nhỏ, mái tôn của xóm đạo Cồn Lũ vừa được khôi phục lại, thay thế ngôi nhà thờ đổ nát thời chiến tranh trước đây mà dấu vết còn lại chỉ là chiếc hang đá rêu phong chìm trong lùm cỏ dại um tùm. Chỉ đôi năm nay cùng với cha xứ già, những người có đạo năm xưa lưu lạc không biết ở phương nào nay đã lại lục đục kéo về sửa sang xây dựng lại xóm đạo. Tiếng chuông thánh thót ngày hai lần: sáng tinh sương và buổi chiều mặt trời vừa khuất, cùng với cây thập giá bằng gỗ vươn lên cao vút giữa chòm cây dương xanh rì là biểu trưng cho sức sống mới của xóm đạo đang dần hồi sinh.

Đến đêm thứ ba sau ngày đổ bệnh, lão chợt tỉnh dậy, đòi uống sữa và trước khi tiếp tục nằm xuống thiếp đi, đã nêu một yêu cầu hết sức rõ ràng khiến mọi người vô cùng sửng sốt - lão đòi được gặp cha - Cha nào? Cha ruột lão là ông Hai Ngàn đã chết từ lâu trong thời còn chiến tranh, gia đình lão đã suy sụp ly tán khắp nơi và ngay cả lão cũng tứ cố vô thân, lang bạt kỳ hồ, tha phương cầu thực, mới tìm về quê cũ một thân một mình được vài năm nay; đất cũng chẳng, nhà cũng không - nhưng được mọi người thương tình cho dựng tạm chiếc chòi nhỏ bên góc chợ, thì giờ đây làm gì có cha? - chắc lão nằm mơ, mê sảng đấy mà! Mọi người yên trí lão đang mê sảng. Tội nghiệp!

Nửa đêm, một lần nữa lão lại làm mọi người đi từ ngạc nhiên này sang ngạc nhiên khác. Lão ngồi thẳng dậy, đòi rõ ràng: - Lão muốn gặp cha cố bên kia sông. Lão lại thiếp đi và lần này mọi người không còn nghi ngờ gì nữa - Lão muốn được gặp ông cha xứ bên kia sông, mà thỉnh thoảng có sang chợ thăm viếng một vài người bốn đạo.

Ông cha xứ dễ tính thiệt! Mới qua nói ít câu về yêu cầu của lão, tưởng đã lãnh ngay vài câu mắng về tội vớ vẩn, không ngờ ông đã gật đầu đồng ý. Không biết có bà con gì không mà trông ông có vẻ sốt sắng quá. Ông cha chỉ hỏi thăm lão có còn ăn uống gì được không? Có còn nói chuyện được không? Rồi vội vào buồng mặc áo đi ngay.

Nước ròng, bờ sông cạn. Nhìn ông cha áo chùng thắt ngang lưng, chân lội bì bõm trong bùn ở cả hai phía bờ mà mọi người thấy thương - không một lời than, miệng chỉ luôn hết lời cảm ơn khi được mọi người phụ kéo lên bờ - ông cha vất vả thiệt, chỉ vì một lời yêu cầu của lão Tư Bốn lẩm cẩm này thôi. Không biết có ích chi không, hay chỉ đày ông cha thêm phần vất vả vì xem ra lão đã tệ lắm rồi.

Đám đông hiếu kỳ tản ra hai bên tấm liếp tre, nhường đường cho ông cha xứ bước vào bên trong. Chiếc chòi rách nát tứ bề không có được chiếc ghế cho khách ngồi, mà cũng phải thôi, từ trước đến giờ có khách nào đến đây đâu mà mời. Ai đó chạy mượn chiếc ghế nhựa cũ kỹ mời ông cha ngồi đỡ, mọi người vẫn còn vây quanh chiếc chòi ghé mắt vào nghe ngóng xem ông cha sắp làm gì? - Nghe nói ông cha này qua đây làm phép lạ cứu lão Tư Bốn! Ở mà biết đâu cơ duyên giúp lão thoát được cơn bệnh thập tử nhất sinh này.

Lạ quá! Sao không thấy ông cha bày biện gì cả, giống như mấy ông thầy cúng chuyên bùa chú chữa bệnh ở xóm trên, như mọi người tưởng tượng. Ông chỉ nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh lão Tư bốn, nắm bàn tay yếu ớt xanh lét chỉ còn da bọc xương, ghé xuống bên tai hỏi thăm:

- Ông cần gì ở tôi!

Một người nói lớn giúp cho lão tỉnh táo, nghe rõ hơn:

- Ông cha hỏi ông cần gì ở ông kìa!

Đôi mắt đờ đẫn của lão chợt nhướng lên, mở to như để nhìn rõ người đối diện và khi nhìn thấy chiếc áo chùng đen đang ngồi bên cạnh mình, lão như tỉnh hẳn ra, chiếc đầu yếu ớt đôi lúc gồng lên, như muốn ngồi bật dậy. Hiểu ý, ông cha vịn vào vai lão, ra dấu hãy nằm im.

- Tôi là linh mục của nhà thờ Cồn Lũ bên sông đây! Nghe nói ông muốn gặp tôi có việc nên tôi sang ngay. Nào! Giờ ông hãy nói, ông cần tôi giúp đỡ gì? - Đừng ngại! Việc gì làm được tôi sẽ làm cho ông.

Đôi mắt mờ đục của lão chợt lóe lên niềm hạnh phúc, đôi dòng lệ bất ngờ đọng lại ở khóe mắt lão, lão nhìn thẳng vào mặt ông cha và nói rõ ràng:

- Thưa cha! Con muốn được xưng tội với cha!

Cả đám đông như thảng thốt cùng ồ lên ngạc nhiên. Ủa! Thật vậy sao? Thì ra ông không hề mê sảng. Mấy hôm nay điều ông lão muốn mọi người giúp chính là nguyện vọng cuối cùng thực sự của ông ta. Ngay cả ông cha xứ cũng không khỏi ngỡ ngàng, nhưng ông kịp bình tâm đón nhận ngay

yêu cầu của lão. Hướng về mọi người, ông từ tốn yêu cầu:

- Xin mọi người vui lòng rời đây ít lâu, chúng tôi muốn được ở riêng với nhau đôi chút. Rất cảm ơn!

Mọi người lục tục kéo đi miệng không ngời bàn tán - thì ra lão có đạo, nhưng không biết xưng tội rồi lão có còn sống được nữa không?...

Giờ chỉ còn lại hai người với nhau. Ông cha mở túi lấy chiếc dây Stola choàng qua cổ áo rồi dịu dàng ngồi xuống bên lão:

- Giờ thì ông hãy nói đi. Tôi đang lắng nghe đây!

- Thừa cha! Con là kẻ có tội, con đã bỏ Chúa suốt bao năm rồi!...

Phiên chợ cuối năm nên tuy trời chưa sáng hẳn mà dòng người đã nườm nượp ngược xuôi, dưới bến ghe xuồng vào ra tấp nập - Tiếng chèo bơi bì bõm, tiếng lụp cụp xuồng khua; tiếng thăm hỏi, mời gọi, chào nhau hòa vào tiếng sóng vỗ ì oạp ven bờ tạo ra thành một thứ âm thanh hỗn độn, rộn rã - thứ âm thanh náo nức của những ngày cận tết.

Đầu bến, gian hàng tạp hóa lớn nhất chợ của ông Hai Ngàn tấp nập, người ra, kẻ vào... Ngọn đèn “măng xông” tỏa sáng hết cỡ kèm tiếng khè khè đặc trưng, như muốn phô trương thêm sự sung túc, sang trọng của một gian hàng bề thế, tràn ngập hàng hóa tết, khoe đủ sắc màu, nổi bật hẳn lên bên cạnh khu chợ chòm hóm nghèo nàn: mấy bó rau, đôi thúng bánh, sạp thịt mọn... được soi sáng bởi những chiếc đèn bánh ít thấp ánh sáng chập chờn như ma trơi, rải rác khắp nơi.

Mua bán tấp nập nhưng xem ra Tư Bốn vẫn đứng ngồi không yên. Trong vai trò quản lý cho cha, nhưng từ hừng sáng đến giờ tính tiền cho khách cứ lộn tó, lộn lui đôi ba lần - khách cự nự um sùm mà xem ra anh chàng vẫn chưa tỉnh hẳn - Hình như anh đang trông ngóng một người hay chờ đợi một điều gì đó.

Gần tết, khu chợ Vàm Đôi này trông sung túc hẳn ra. Người ở làng Bình Đông kéo xuống; kẻ ở tận Ba Rài: lớp đi bộ, lớp đi xuồng lần lượt lội lên. Nhất là năm nay, lần đầu tiên cư dân xóm đạo Cồn Lũ không còn đi chợ bên tận chợ huyện, mà đã lần lượt kéo sang đây góp chợ - Và cũng từ năm nay, những bông hoa xóm đạo đã có dịp làm thắc thỏm những trái tim đơn chiếc của các chàng trai ở khu chợ Vàm Đôi này.

Mấy chiếc xuồng ba lá cặp nhẹ vào bờ, đôi cô thiếu nữ đang cắp thúng lần lượt lên bến thuyền đi vào khu chợ. Bỗng trái tim Tư Bốn như chợt thắt lại, nhịp đập rộn rã liên hồi như đánh lô tô - Các cô đang bước vào gian hàng của anh và dáng cô ấy đã hiện ra không lẫn vào

đâu được. Những chiếc áo bà ba tươi màu như càng tôn thêm làn da trắng của các cô thiếu nữ đang tuổi dậy thì, và cô gái áo màu cánh sen như càng nổi bật lên trong mắt anh.

Mấy hôm nay từ bên xóm đạo, các cô ngày nào cũng kéo sang đây - lúc mua mớ kim chỉ thêu thùa, hôm chọn khúc vải lụa mềm may áo mới... Những giọng nói dịu dàng hỏi giá, những tiếng cười đùa khúc khích với nhau làm gợn lên niềm vui thầm kín khôn tả trong lòng Tư Bốn, nhất là kể từ khi anh để ý đến cô. Chính nụ cười luôn dịu dàng, e ấp của cô mỗi khi hòa mình vào niềm vui chung của các bạn đã làm cho trái tim anh xao xuyến - nụ cười mà thi thoảng hai đôi mắt len lén gặp nhau như mãi cuốn hút lấy hồn anh.

Tư Bốn lo ra là phải. Chẳng là hôm qua, sự lúng túng khi trao hàng và thối tiền cho cô gái của Tư bốn đã làm cho các cô cùng đi phá ra cười vang, họ chọc luôn cả cô gái khiến cô càng thêm bối rối. Chẳng hiểu họ thì thầm điều gì mà chỉ thấy đôi má cô ửng hồng lên, cô phá lệ thường luôn khép nép, quay qua đấm vai các bạn liên tục khiến Tư Bốn càng tò mò thêm. Có điều gì chắc phải liên quan đến mình đây.

Mà có liên quan thật - Hòa, tên cô gái xóm đạo mặc áo bà ba cánh sen đã phải liên quan đến anh. Bước chân xuống xuống sang sông trở về nhà, một cơn sóng đã làm cô trượt chân ngã xuống bến sông. Từ trong quầy hàng đang dõi mắt nhìn theo, Tư Bốn nhanh hơn rái đã phóng nhanh xuống nước kéo được cô lên bờ. Tất cả loi ngoi ướn nhưng quan trọng hơn là bánh mứt, vải vóc vừa mua xong đã đắm nước, nhem nhuốc bùn đất. Nhìn ánh mắt hốt hoảng pha lẫn thẹn thùng, gương mặt tái xanh, ôm vội thùng hàng hồng vừa tiếc, vừa lo của Hòa làm Tư Bốn xúc động. Anh vội trấn an:

- Cô không sao là tốt rồi! Hàng hóa để tôi đổi lại cái khác cho cô.

Giọng cô gái run run:

- Được không anh?

- Được mà, các thứ này tôi rửa sạch rồi đem phơi khô thì cũng sẽ tốt thôi!

Anh vội vàng soạn lại hàng mới cho cô, lại còn dùng chiếc tam bản của nhà đưa cô sang sông về xóm đạo. Buổi sáng định mệnh đó đã giúp Tư Bốn và Hòa quen nhau. *(Còn tiếp)*

CHUÔNG CHIỀU

Jos. Nhật Quang
Xđ. Tân Hưng

Chuông chiều vọng ngân trầm lắng
Khói lam mờ tỏa lưng trời
Hoàng hôn buồn ngoài hiên vắng
Tay mẹ lần chuỗi Mân Côi.

Chuông ngân âm ba tiềm thức
Kính chiều dàu dặt khoan thai
Kính mừng Mẹ đầy ơn phúc
Thiên đường hồng ánh ban mai.

Chuông chiều ngân xa mờ lối
Hòa tiếng kinh cầu mệnh mang
Mẹ thương đoàn con tội lỗi
Lữ hành dâu bể trần gian.

Chuông chiều ngân vang bát ngát
Âm hưởng lòng Mẹ từ bi
Tin yêu, cây trồng, phước thác
Mẹ luôn che chở phù trì.

“Đi đi mô”

Phaolô Trang Lập Quang
Xứ đoàn Tùng Lâm - Đà Lạt

“Đi mô cũng nhớ về Hà Tĩnh, nhớ núi Hồng Lĩnh, nhớ dòng sông Lam...”. Tiếng hát ngọt ngào của cô gái Hà Tĩnh nghe sao mà da diết như muốn gửi tất cả lòng mình về với quê hương. Cũng chính bài hát này mỗi lần nghe lại đã gọi nhớ trong tôi những kỷ niệm của một thời đã qua.

Ngày ấy tôi là một trưởng trạm khí tượng cùng với bốn nhân viên, trong đó có tới hai người Hà Tĩnh. Một cô gái vừa tròn đôi mươi có khuôn mặt rất khả ái cùng với làn da trắng mịn gần như ngày nào cũng cất lên tiếng hát “Đi mô...”. Nghe hoài nên tôi cũng thuộc lòng bài hát này.

Vì khoa vật lý địa cầu có liên quan đến môn khí tượng nên tôi am hiểu rất nhiều loại mây. Vào một đêm trăng sáng vài vệt mây trắng vắt ngang bầu trời tôi cùng hai cô Hà Tĩnh ngồi đàn hát trước cơ quan. Bỗng cô hay hát “Đi mô...” chỉ vào vệt mây trắng hỏi:

- Mây kia là mây gì hả anh?

Với vẻ mặt đầy thông thái tôi trả lời:

- Mây mù!

Cô gái có vẻ ngạc nhiên.

-Làm gì có mây mù? Học ở trường em chưa bao giờ nghe nói loại mây này.

Cô bên cạnh véo nhẹ vào đùi bạn:

-Nói lảm đó!

Hôm sau tôi mua một ký khoai lang nhờ mấy cô luộc. Cô gái hay hát “Đi mô...” mỉm cười nói:

-Luộc không ngon đâu! Em nướng khoai anh nha.

Tôi đỏ mặt tía tai không biết trả lời sao làm hai cô gái ôm bụng cười ngặt ngư.

Chúng tôi tuy là những thanh niên thiếu nữ đang tuổi xuân phơi phới bắt đầu biết yêu nhưng sống chan hòa với nhau thật hồn nhiên như anh em một nhà không còn ngỡ ngàng như những ngày đầu mới về cùng một cơ quan.

Tôi cùng cô gái hay hát cứ quanh quẩn trong nhiệm sở ít khi ra ngoài trừ lúc đi chợ hoặc đi công tác vì tôi rất mê đọc sách khoa học còn cô ấy cứ mãi mê chăm sóc đàn gà cùng với giàn mướp giàn bầu sau những giờ hành chính. Tuy thế nhiều vị khách không mời cứ thay nhau đến vì họ cho rằng cơ quan tôi có nam thanh nữ tú. Tôi chẳng thích thú gì mỗi khi các cô giáo đến “quấy rầy” trong lúc đọc dở dang một cuốn sách. Còn cô ấy thì tiếp miễn cưỡng những thanh niên ở các cơ quan khác hay những thanh niên ở gần đó. Phải chăng chúng tôi đang ngầm nói với nhau mình đã có ý trung nhân nhưng chẳng bao giờ nói lời tỏ tình.

Ngoài bài hát nhớ về Hà Tĩnh, trong các bữa ăn cô cũng nấu nướng mang đậm bản sắc quê hương. Trên bếp lúc nào cũng có hũ bột nghệ. Nồi canh nghi ngút khói luôn có màu vàng ươm, ngay cả thịt kho, cá kho cũng ánh lên một màu vàng nghệ. Nhưng dù sao màu vàng cũng dễ bắt mắt hơn màu xám đục trong các bữa ăn của chị dâu tôi. Tôi mồ côi từ thuở nhỏ nên sống với anh ruột và chị dâu. Chị dâu tôi là người Huế, lúc nào trong bếp cũng có hũ mắm ruốc nên luôn có màu xám đục.

Một biến cố xảy đến, tôi quyết định xin thôi việc. Hôm ấy, đôi mắt đỏ hoe ngấn lệ, cô gái Hà Tĩnh đến bên tôi nói như nài nỉ:

- Anh suy nghĩ lại đi! Tương lai anh đang rộng mở. Chỉ vì một niềm tin mà anh đốt cháy tương lai mình. Có đáng không?

Tôi thoáng chút xiêu lòng trước những giọt nước mắt ấy, nhưng tôi mới có tình ý chứ chưa hẳn đã yêu và trong tim tôi vẫn còn ánh lửa, ánh lửa của niềm tin đang bùng lên mãnh liệt vì thế những giọt nước mắt kia không cản được bước chân tôi.

Lúc còn ở cơ quan tôi là một trạm trưởng, được giữ một con dấu hắc hoi, có thể tạm gọi là một ông thủ trưởng nhỏ. Sau nhiều năm xa cách Tùng Lâm tôi về lại giáo xứ trong thân phận một kẻ khố rách áo ôm, không nhà, không cửa, không chốn nương thân. Trước đây tôi chỉ chú tâm vào việc học hành nên không trang bị cho mình một nghề nghiệp nào cả. Vì thế để có cái sinh nhai tôi không còn con đường nào khác là làm thuê cuốc mướn và biến thành một kẻ cùng đinh nhưng tôi vẫn ngẩng cao đầu vì cho rằng mình đã làm đúng với những gì con tim mách bảo.

Có lẽ do một chút “nhan sắc” trời cho hay là sự quan phòng của Thiên Chúa mà tôi được vài cô gái trong giáo xứ “chiếu cố” trong khi tôi là một kẻ bơ vơ, không cha không mẹ, không nhà không cửa, không một miếng đất cắm dùi. Chưa đầy tám tháng về lại Tùng Lâm, tôi cùng một cô gái dám chấp nhận trở thành một mảnh đời vụn nát như tôi để xây tổ ấm. Trước những phong ba bão táp của cuộc sống thường ngày vợ chồng tôi vẫn sống hạnh phúc bên nhau và luôn giữ đúng lời giao ước trong bí tích hôn phối. Chính hai mảnh đời vụn nát này đã ghép thành một vầng trăng.

Đúng như lời cha ông ta thường nói: “Thuận vợ thuận chồng tát bể đông cũng cạn”. Sau vài năm gian khổ vợ chồng tôi đã xây dựng được một cơ ngơi khá khang trang với đầy đủ tiện nghi và mở mang nhiều vườn đất bằng chính sức lao động của mình. Điều này càng làm tôi thấm thía lời Chúa: “*Cho đến nay, Cha tôi vẫn làm việc thì tôi cũng làm việc*” (Ga 5,17). Khi làm việc là ta đang cộng

tác vào chương trình sáng tạo của Thiên Chúa. Dù biết rằng tiền tài danh vọng không phải là nguồn mạch của sự sống vĩnh cửu, nhưng những nỗ lực lao động của ta là để đáp ứng cho đời sống hiện tại không có gì là xấu. Nó chỉ xấu khi ta để đồng tiền làm chủ đời mình, dù ta có trở nên giàu có hay trở thành ông này bà nọ rồi tận cùng vẫn là cái chết, chỉ có tình yêu là sống mãi.

Tuy phải nỗ lực làm việc nhưng ta cũng đừng quá lo lắng về cuộc sống ở đời này: *“Hãy nhìn những con quạ mà suy. Chúng không gieo không gặt cũng không có kho lẫm thế mà Thiên Chúa vẫn nuôi chúng. Anh em còn quý giá hơn loài chim biết bao”* (Lc 12,24). *“Vậy hãy lo tìm kiếm Nước của Người còn các thứ kia Người sẽ thêm cho”* (Lc 12,31).

Không những Chúa ban cho vợ chồng tôi những gì thiết yếu cho cuộc sống hàng ngày, Chúa còn ban cho một cách dồi dào mà trước đây vài năm tôi không bao giờ dám mơ tưởng tới.

Cuộc sống của tôi không còn gian nan khốn khó như những

ngày đầu mới rời bỏ cơ quan nhưng nhiều lúc nghe lại bài hát: “Đi mô cũng nhớ về Hà Tĩnh...” lòng tôi chợt thấy xao xuyến băng khuâng. Nếu so về sắc thì vợ tôi có phần vượt trội hơn cô ấy nhưng không hiểu sao một nỗi buồn lại xâm chiếm cả tâm hồn tôi.

Năm nay vào tháng bảy tình cờ tôi lại nghe bản nhạc “Đi mô...”. Dù biết rằng bài hát ấy luôn lắng đọng trong tôi, sống mãi với tôi trong từng năm tháng nhưng ở tháng bảy này với hai từ “đi mô” làm tôi liên tưởng đến Thánh Tôma tông đồ.

“Đi mô” có lẽ không làm người ta thắc mắc nhiều về chuyện đi đâu đó như “Đi đi mô”. Tại sao Tôma đi đâu biệt tăm trong khi các

bạn hữu mình tập trung đầy đủ ở một nơi kín đáo để cầu nguyện? Tại sao Tôma lại tách mình ra khỏi anh em để đi đâu như tên gọi của ông là “Đi đi mô”?

Phải chăng ông theo Chúa là muốn tìm một chỗ đứng trong xã hội và một chút vinh hoa trần thế. Khi Chúa Giêsu chịu nạn chịu chết trên cây thập giá ông cho rằng mọi sự đã chấm hết, những ước mơ, những hoài bão của ông cũng tan thành mây khói. Trước nỗi thất vọng ê chề đã đưa bước chân ông đi đâu hay đi đến một phương trời vô định. Cuối cùng ông cũng quay về với anh em và được biết Chúa Giêsu đã phục sinh. Tuy vẫn còn hồ nghi nhưng Tôma đã ở lại với các bạn hữu và niềm tin của ông ít nhiều cũng được củng cố. Vì thế đời sống của người Kitô hữu phải gắn liền với cộng đoàn để một ai đó đang rơi vào thất vọng hay khủng hoảng đức tin sẽ tìm được sự nâng đỡ ủi an của giáo hội và sống lại niềm tin vào Thiên Chúa.

Nhưng Tôma chỉ thật sự tin Chúa Giêsu phục sinh một khi ông được chứng kiến tận tường. Không phải Tôma cứng tin mà ông không tin vào sự mù quáng của những kẻ mê tín. Mặc dù không phải là người có đầu óc khoa học thực dụng mắt thấy tay sờ nhưng ông phải kiểm chứng xác thực bằng lý trí và con tim. Do đó đạo Công giáo không mang tính chất mê tín mà niềm tin của người Kitô hữu được đặt trên nền tảng của con tim và khối óc.

Nếu ai đó đang mất niềm tin vào Thiên Chúa bởi những kẻ sống giả hình đội lốt Kitô hữu đừng “đi mô” hay “đi đi mô” nữa mà hãy quay về với cộng đoàn với giáo hội sẽ tìm được sự yêu thương nâng đỡ và niềm tin sẽ được củng cố.

NGUYỆN XIN THÁNH TÂM

Nguyễn Thanh Hà

*Thế giới dịch hoành hành
Sổ tử vong tăng nhanh
Xã hội bị giãn cách
Lòng người đầy bất an.*

*Người mất đi thân nhân
Héo hắt trong đau buồn
Nơi nơi đầy nước mắt
Đau xót cảnh lầm than.*

*Thánh Tâm Chúa Giêsu
Xin mở rộng nhân từ
Dập tan cơn đại dịch
Khắc phục những thoái hư.*

*Chúng con nơi khổ sầu
Cùng tha thiết nguyện cầu
Nhờ Lòng Thương Xót Chúa
Chống qua cảnh lo âu.*

*Đứng trước cảnh ly tan
Khẩn xin Đấng nhân lành
Đỡ nâng lúc nguy khó
Mang lại sự bình an.*

NĂM KÍNH THÁNH GIUSE 2021

MẪU GƯƠNG GIA TRƯỞNG

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Ngày nay, khi nói đến từ “gia trưởng”, người ta thường nghĩ ngay đến một người đàn ông độc đoán, cứng ngắc, kiêu ngạo, áp đặt ý chí của mình lên người khác! Thật ra bản thân “gia trưởng” chỉ có nghĩa là người chủ gia đình. Gia đình là tế bào của xã hội, gia đình có yên ấm hạnh phúc thì xã hội mới ổn định, đất nước mới hưng thịnh. Ngược lại, gia đình lục đục khiến xã hội rối ren, đất nước chậm phát triển.

Con người không thể sống cô độc, nhưng cần thiết phải biết nương tựa vào nhau. Khi chung sống quây quần bên nhau, cần có người đứng đầu, lãnh đạo. Gia đình cũng thế, trong lịch sử có những bộ tộc, dân tộc theo chế độ mẫu hệ dành vị trí này cho người phụ nữ. Nhưng thông thường - cũng như trong gia đình truyền thống Việt Nam - vị trí quan trọng này được dành cho người đàn ông, người cha trong gia đình.

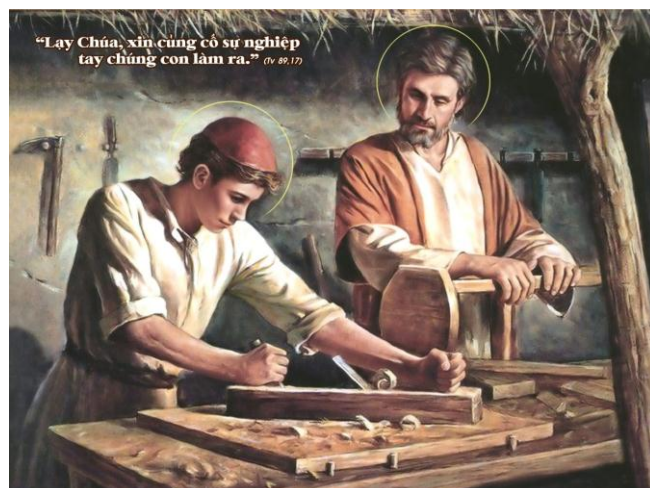
Tùy theo nhận thức, trình độ học vấn, quan hệ xã hội... mà người gia trưởng khi điều hành gia đình được (hoặc bị) đánh giá tốt hoặc xấu. Quan niệm “tề gia, trị quốc, bình thiên hạ” đều bắt nguồn từ việc “tu thân”, nghĩa là việc tu dưỡng đạo đức. Nhiều gia trưởng quá say mê trong việc hành xử quyền gia trưởng, quên việc tu thân nên đã vô tình tạo tiếng xấu cho từ “gia trưởng”.

Nhưng tu thân như thế nào thì tùy theo quan điểm tôn giáo, tín ngưỡng cũng như nhiều lĩnh vực khác nhau. Đối với các gia trưởng Công giáo, mẫu gương tu thân tuyệt vời của Thánh Giuse đáng để

chúng ta suy gẫm và thực hành. Ngài đã sống một cuộc đời bình thường của một gia trưởng, cầu nguyện và lao động để bảo vệ, nuôi dưỡng gia đình Nazaret.

Ngày 08.12.2020, nhân kỷ niệm 150 năm Đức Giáo hoàng Pio IX chọn Thánh Giuse làm Đấng Bảo trợ Giáo hội Công giáo, Đức Thánh cha Phanxicô đã ban hành Tông thư “Patris corde” - Trái tim của người Cha - và công bố “Năm đặc biệt về Thánh Giuse” từ ngày 08.12.2020 đến ngày 08.12.2021.

Tông thư “Trái tim của người Cha” được Đức Thánh cha viết trong bối cảnh của đại dịch Covid-19. Ngài nhấn mạnh rằng, hình ảnh của Thánh Giuse là gương mẫu, trong một thế giới *“cần những người cha và từ chối những ông chủ”*, từ chối những người nhằm lẫn *“quyền hành với sự độc tài, phục vụ với nô lệ, đối mặt với áp bức, bác ái với phúc lợi, sức mạnh với sự phá hủy”*. Khi dâng cuộc đời mình làm của lễ trong tình yêu phục vụ Đấng Cứu Thế. Thánh nhân phải đối mặt với những vấn đề cụ thể của gia đình mình, giống hệt như những gia đình khác trên thế giới.

Thánh nhân đã cầu nguyện liên lỉ suốt cuộc đời. Ngài luôn kết hiệp mật thiết với Chúa, đặc biệt là những khi gia đình thánh gặp phải sóng gió. Nhờ đó, ngài luôn nhận ra thánh ý Chúa và mau mắn thi hành. Khi lo âu buồn phiền, khi mừng vui hoan hỉ, Thánh Giuse đều chạy đến cầu nguyện với Chúa để đón nhận thánh ý của Người. Qua Thánh Giuse, Thiên Chúa muốn nói với chúng ta *“đừng sợ!”* bởi vì *“đức tin mang lại ý nghĩa cho mọi biến cố”*.

Trong công việc thợ mộc, Thánh Giuse tiếp xúc với nhiều người, làm những việc khác nhau tại xưởng nhà cũng như tại bất cứ nơi đâu người ta gọi tới. Dù có phải lao động đầu tắt mặt tối, đổ mồ hôi sôi nước mắt, ngài vẫn không ngừng luyện tập để sống có trách nhiệm và đạo đức, luôn chọn những điều có ích cho người khác để làm

gương cho “cậu bé” Giêsu. *“Thánh nhân gìn, giữ, bảo vệ, không rời Chúa Giêsu, đảm nhận trách nhiệm trong cuộc sống của Chúa.”*

Và cũng trong cương vị một người thợ mộc lương thiện để nuôi sống gia đình, thánh nhân cũng dạy chúng ta về “*giá trị, phẩm giá và niềm vui*” của việc “*ăn miếng cơm do thành quả lao động của mình làm ra*”. Đặc biệt, khi tình trạng thất nghiệp ngày càng gia tăng do đại dịch Covid-19, Đức Thánh cha đã kêu gọi mọi người hãy dẫn thân để *“không có người trẻ nào, không có người nào, không có gia đình nào không có việc làm!”*

Trong xã hội hiện đại, vai trò gia trưởng được thể hiện đa dạng và có nhiều thử thách khắc nghiệt hơn. Thật khó để chu toàn nhiệm vụ lãnh đạo, điều hành gia đình mà không bị mang tiếng là có “thói gia trưởng”. Có người nào đó nói rằng, một người chồng tốt có thể là người cha tốt, nhưng một người cha tốt chưa chắc là một người chồng tốt và cả hai trường hợp chưa chắc đã là một gia trưởng tốt!

Đức Thánh cha Phanxicô trong buổi yết kiến chung ngày 28.01.2015 đã than phiền: *“Thật buồn là trong xã hội hiện nay, chúng ta đang trải nghiệm một cuộc khủng hoảng nơi cương vị làm cha. Trong quá khứ, thông lệ phổ biến là nhận thức về hình ảnh người cha như là một người độc tài và đôi khi hà khắc; còn ngày nay, chúng ta có cảm tưởng về một sự không chắc chắn và lẫn lộn nơi vai trò của người cha”*. Ngài kêu gọi những người làm cha phải có trách nhiệm, và cho rằng những bậc làm cha cần thiết phải nên như mẫu gương và là người hướng dẫn cho con cái trong sự khôn ngoan và đạo đức.

Trong những tháng còn lại của năm đặc biệt kính Thánh Giuse và những ngày “căng mình” chống chọi với sự bùng phát của cơn đại dịch. Chúng ta cùng cầu xin Thánh Giuse bầu cử, phù hộ cho bậc gia trưởng để họ có thể lèo lái con thuyền gia đình mình vượt qua những khó khăn vật chất cũng như tinh thần. Xây dựng gia đình mình thành một cộng đoàn thờ phượng, ngôi nhà hiệp thông, mái ấm nuôi dưỡng và phát triển tình yêu khi thi hành những trách nhiệm là chồng, làm cha và làm chủ gia đình. Amen.

DÌ GHẺ

BCT

Xưa nay, người ta vẫn thường nói: “Mấy đời bánh đúc có xương, mấy đời dì ghẻ có thương con chồng!”. Thế nhưng, câu chuyện “Dì ghẻ” sau đây thì hoàn toàn ngược lại với điều mà mọi người đều nghĩ giống câu tục ngữ trên.

Cu Tèo ra đời mới được ít tháng thì mẹ nó bị bệnh hiểm nghèo không thuốc chữa, nên về chầu Chúa sớm khi nó còn nhỏ xíu xiu. Ba nó lận đận một mình “Gà trống nuôi con” cho tới năm cu Tèo lên gần bảy tuổi, thì ba nó cưới dì ghẻ về.

Dì ghẻ khó lắm, vì ba nó làm công ty xa nên thường xuyên vắng nhà. Cu Tèo phải ở nhà với dì ghẻ, nó sợ lắm. Dì ghẻ cấm không cho nó chơi đá banh ngoài đường, dì bắt nó phải rửa tay sạch sẽ xong mới ăn cơm; dì là cô giáo nên hay bắt nó luyện viết chữ, dạy nó làm toán, tóc tai, móng tay, móng chân dì cắt gọn hết..., mỗi tối dì tập cho nó biết ngoan ngoãn khoanh tay đọc kinh Lạy Cha, kinh Kính Mừng... Dì bắt nó gọi dì là mẹ. Nó không thích, mà chẳng

dám cãi. Chỉ lúc thấy ba đi làm về cu Tèo mới vui, vì được gặp ba, ba ôm nó vào lòng và hôn chùn chụt lên đôi má tròn trịa đáng yêu của nó, nhưng ba lại luôn miệng khen và cảm ơn dì ghẻ biết chăm sóc cu Tèo thật chu đáo.

Một ngày kia khi nó lên tám tuổi, có người đến báo tin gì đó, mà dì ghẻ chạy như điên, như đại ra ngoài đường gào khóc. Cu Tèo cũng hốt hoảng chạy theo dì và khóc. Dì ôm nó nói chẳng thành câu: “Ba... không về... nữa rồi con ơi, ...ba bỏ mẹ con mình rồi... huhu”.

Mấy năm qua, cứ vậy cu Tèo sống với dì ghẻ. Dì vẫn thế, dắt tay nó đến nhà thờ mỗi sáng Chúa nhật, xin cho nó tham gia vào trường học Giáo lý bên nhà thờ Công giáo, tập tành cho nó học thuộc kinh sáng tối, bắt học văn hóa ngoài đời nghiêm túc, cấm đá bóng ngoài đường, không cho chơi game nhiều, không cho chơi game bạo lực... Hôm đó, cu Tèo lại bị dì mắng dữ dội, vì cái tội tắm mưa đầu mùa, dì nói mưa đó rất độc, sẽ bị bệnh khổ lắm. Mà nó không nghe.

Tối đó, đầu cu Tèo nặng như chì, nó lên cơn sốt người run cầm cập. Dì cho nó uống thuốc, lau người, chườm nóng cho nó mà vẫn không hạ, một lúc thì tay chân nó co rúm lại. Dì xốc nó cõng qua trạm y tế cạnh nhà. Trong cơn mơ hồ, nó nghe dì khóc, giọng đứt quãng như cái lần người ta báo tin ba nó không về nữa: “Con ơi! Ba con đi mất rồi... con mà có gì mẹ sống sao nổi?”

Cu Tèo nằm bệnh hơn cả tuần. Nó thấy dì chăm lo cho nó suốt ngày đêm mà người ốm hẳn ra, mắt quầng thâm... Cu Tèo hối hận, nó ôm dì và nói: “Mẹ ơi! Con xin lỗi mẹ”. Và từ đó nó chẳng dám cãi lời làm mẹ buồn lần nào nữa cho tới lớn khôn.

Khi Tèo vào đại học năm thứ hai, ba của cậu bất ngờ trở về. Ông ăn mặc sang trọng, giàu có. Ba cậu muốn nhận nuôi cậu, muốn rước Tèo vào thành phố lo cho con trai mình có một tương lai tươi sáng, nhưng ba lại không chịu đón mẹ, vì bên ba đã có người phụ nữ sang chảnh, đại gia. Mẹ lau dòng nước mắt (đây là lần thứ ba

Tèo thấy mẹ khóc) khuyên Tèo theo ba. Nhưng Tèo giờ đã lớn khôn nên cậu can đảm thẳng thắn nhìn ba, nói giọng rất quả quyết: “Con vẫn học ở đây, con vẫn ở với mẹ, ba đã có mọi thứ rồi, còn mẹ chỉ có mình con”. Thuyết phục Tèo không được, ba của cậu đành phải rời đi, Tèo nghe thấy người phụ nữ kia lầu bầu một câu: “Đồ ngu xuẩn”.

Sau một năm tốt nghiệp đại học, đi làm và đưa người yêu về ra mắt mẹ. Mẹ mừng lắm, cười tươi rộ rằng thật khó tả, lâu rồi Tèo chưa thấy mẹ vui như vậy, nên trong lòng cậu cũng rất vui và hạnh phúc lắm. Nhưng khi chào mẹ về, người yêu cậu lại tỏ ý ngại ngùng, sợ sống chung với mẹ chồng. Cậu liền kể cho cô nghe câu chuyện đời mình và kết luận: “Em biết không? Anh chẳng phải là đứa con nấy mầm trong bụng mẹ, nhưng mà mầm sống yêu thương của anh lại nẩy mầm trong tim của mẹ đấy em à...”. Cô người yêu ngoan hiền lắng nghe lời tâm sự chân thành ấy và cô cảm động lên tiếng: “Dạ! Chúng ta sẽ chăm sóc mẹ thật tốt nhé anh”.

Sau đó hai năm, đám cưới của đôi bạn trẻ được tổ chức thật ấm cúng trong một ngôi giáo đường nhỏ bé nhưng rất thánh thiêng. Nhìn vào không ai biết mẹ là “dì ghẻ”; mọi người to nhỏ nói với nhau: “Gia đình cô cậu này hạnh phúc quá, thấy mẹ con yêu thương gắn bó với nhau thật tuyệt vời”.

Hôn nhân của T đến giờ đã có được hai người con mà gia đình vẫn luôn đầm ấm, tốt đẹp, chưa ai nghe thấy vợ chồng họ to tiếng nặng lời với nhau bao giờ. Người mẹ “dì ghẻ” cũng vẫn luôn đảm đang và đạo đức, giúp con cháu sống thuận thảo sum họp dưới một mái nhà thật hạnh phúc biết bao. T đã từng chia sẻ với bạn bè: “Tôi luôn tạ ơn Chúa đã cho tôi có một dì ghẻ mà tôi xem như mẹ ruột mình vì bà quá tốt lành. Nhờ có mẹ mà gia đình tôi mới được hạnh phúc như ngày hôm nay”.

HÃY CHO EM THỜI GIAN ĐỂ Suy NGHĨ

Nt. Maria Trần Thị Thanh Hiếu, O.P

Là giáo viên, mỗi lần học trò đặt câu hỏi hay bạn đặt câu hỏi cho học trò, bạn có ngưng lại đôi chút, vài giây hay một phút để cho học trò có thời gian suy nghĩ? Bao nhiêu giáo viên đã từng tự hỏi bản thân về vấn đề này?

Có nhiều nghiên cứu từ những năm 1970 đã cho thấy rằng, việc dành vài giây cho học trò suy nghĩ sau những câu hỏi sẽ giúp nâng cao chất lượng học tập của học trò.

Sau đây là một vài chiến lược để cung cấp thêm thời gian cho học trò suy nghĩ sau khi đặt câu hỏi và nhờ đó cũng nâng cao chất lượng học tập của các em.

1. Thời gian chờ đợi: 5 đến 15 giây để chờ đợi và để sắp xếp ý tưởng để trả lời- đó là một khoảng thời gian rất quan trọng. Không phải em nào cũng có thể suy nghĩ nhanh, nhạy, chính xác, và vì chất lượng của câu trả lời chứ không phải việc ai trả lời nhanh

nhất là điều chúng ta cần, nên việc cung cấp thời gian cho việc suy nghĩ là điều không nên bỏ qua.

2. John McCarthy, một nhà cố vấn giáo dục đã chia sẻ rằng, ông ấy thường tự nhủ sẽ đếm nhẩm trong đầu từ 1-15, thì kết quả thường là chưa đến 10 giây ông đã có câu trả lời của học trò. Giả như bạn không có câu trả lời nào sau 15 giây, lúc này hãy yêu cầu một học trò trả lời, đừng đợi sự xung phong của các em.

3. Thời gian suy nghĩ: Đối với những câu hỏi đòi hỏi phải có sự phân tích để hiểu về một khái niệm nào hoặc để tổng hợp, thì việc cho các em thời gian để suy nghĩ từ 20 giây đến 2 phút là điều giáo viên cần phải cân nhắc. Giáo viên có thể chọn cách yêu cầu các em viết xuống giấy (chỉ viết từ khóa/từ chính, chứ không viết dài, viết câu cú), hay yêu cầu các em tĩnh lặng và suy nghĩ, hoặc thảo luận cùng bạn bên cạnh.

Nếu với những câu hỏi như thế này mà giáo viên vẫn nhận được câu trả lời ngay lập tức của học trò, điều này có nghĩa là câu hỏi của giáo viên không phải là câu hỏi khó hoặc mang tính thử thách cần thiết để giúp cho tiến trình học, hiểu sâu của học trò.

Sau thời gian suy nghĩ, bất cứ một học trò nào trong lớp cũng có thể được mời để chia sẻ câu trả lời của bản thân.

4. Dạy kỹ năng phản ánh: Hướng dẫn học trò để các em có khả năng và thực hành sự suy tư, phản ánh là điều không thể thiếu trong tiến trình học. Có thể việc im lặng trong một vài giây là điều không thoải mái, không dễ dàng đối với cả giáo viên lẫn học sinh, vì vậy thời gian 'một giây' có thể được coi là 'điển hình' trong thời gian đầu thực tập. Việc im lặng trong thời gian này đôi khi chẳng đem đến kết quả gì hoặc chẳng suy nghĩ được gì, nhưng đó là điều cần thiết nên làm.

Trong thực tế, khi học trò được hướng dẫn và cung cấp thời gian để thực hành suy nghĩ, đồng thời được hướng dẫn để hướng suy nghĩ của mình đến điều mình cần suy nghĩ, hiệu quả công việc là điều khả dĩ có thể xảy ra.

5. Dạy học trò cách để điều khiển một cuộc trao đổi, trò chuyện: Thiết lập một môi trường mà ở đó học trò có thể thoải mái tham gia vào các cuộc trao đổi, thảo luận xoay quanh đề tài cụ thể, đó chính là khởi đầu của việc xây dựng văn hóa thảo luận, làm việc nhóm. Học trò nhờ đó cũng sẽ trở thành những người chủ chính thức, người điều động cuộc thảo luận theo đúng đề tài và mục tiêu đề ra.

Nên nhớ rằng, các em cần được trao quyền để được thảo luận, không có sự xét đoán, hay dở đúng sai trong cuộc thảo luận, mà chỉ có sự chia sẻ học hỏi trong tôn trọng và thân ái.

6. Lấy học trò là trung tâm của việc học tập: Chúng ta đều muốn các học trò của mình trở thành những người biết tự lập trong quá trình học tập. Vì thế, việc tôn trọng những khả năng riêng, đôi khi là những khả năng xem ra 'phi thường, khác thường, yếu kém hay giới hạn' của học trò là điều tối quan trọng. Cho thời gian để chờ đợi, để suy nghĩ và cả thời gian để trả lời là một yếu tố quan trọng và là một nghệ thuật để giúp học trò gặt hái kết quả tốt nhất trong học tập. Vì chẳng có tiêu chí nào cho việc học hiệu quả lại đặt nền tảng căn cứ trên việc học trò phải ngay lập tức trả lời câu hỏi của giáo viên trong vòng chưa đầy một giây!

Cuộc sống không phải là một trò chơi trong vòng 30 phút với những câu hỏi và câu trả lời trong vòng 1 giây. Và ngay cả khi đó là sự thật thì mỗi người cũng phải tự nâng cao yêu cầu để bản thân phải hoàn thiện hơn khi được mài dũa trong việc biết dành thời gian suy tư cách chín chắn cho những câu hỏi mang tính thách thức của cuộc sống.

Vì thế, hãy cho các em thời gian để suy nghĩ và thời gian để trả lời các thầy cô ạ.

Tham khảo: McCarthy, J 2018, Extending thesilience, EduTopia.

(Nguồn: daminhthanhtam.org)

NHỮNG DẤU HIỆU VÀ DIỄN BIẾN NGUY HIỂM CỦA ĐỘT QUY SAU TUỔI 50 KHI GIAO MÙA

BS Vũ Phong

Đột quy có thể được phòng ngừa. Song năm nào, bệnh cũng cướp đi sinh mạng hàng trăm nghìn người và biến nhiều người khác thành tàn phế. Chủ yếu, vẫn bởi nhầm lẫn “không đáng có” giữa dấu hiệu đặc trưng của đột quy với bệnh khác mỗi khi giao mùa.

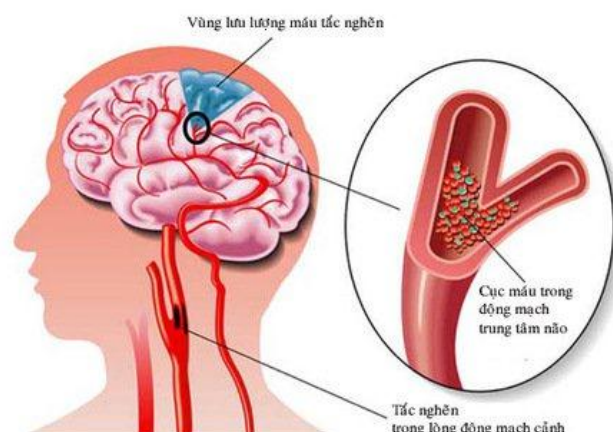
Dấu hiệu báo trước đột quy khi giao mùa nhằm tưởng cảm lạnh

Đột quy thường bắt đầu bằng cơn tai biến nhẹ gọi là “thiếu máu não thoáng qua”, xảy ra chóng vánh chỉ vài phút đến vài giờ. Người bệnh bất ngờ bị xây xẩm chóng mặt, tê yếu tay chân. Có người cảm đầu không nổi, đi không vững, không giơ nổi 2 cánh tay lên cao. Ngoài ra, có thể thêm triệu chứng méo miệng, nói khó, nuốt nghẹn, uống sặc, mắt mờ...

Xây xẩm, chóng mặt, tê yếu tay chân là một trong những dấu hiệu cảnh báo đột quỵ sau tuổi 50 (ảnh minh họa)

Sau đó, cơ thể tự hồi phục hoàn toàn trong 24 giờ. Vì sớm trở lại bình thường, nên nhiều người thường nhầm lẫn với cảm lạnh, trúng gió. Có người xây xẩm chóng mặt, tê yếu tay chân khi đi nắng về, lại ngộ nhận đột quỵ với say nắng hoặc sốc nhiệt, chủ quan nghỉ ngơi ngơi sẽ ổn mà không đi cấp cứu.

Bởi khi nhiệt độ bên ngoài giảm thấp cơ thể sẽ phản ứng lại để giữ ấm bằng nhiều cách. Trong đó, các mạch máu nhỏ trên da, tay chân... sẽ co lại, đảm bảo lượng máu cần thiết dồn về cho các cơ quan nội tạng quan trọng như não, phổi, tim... Chính điều này, khiến huyết áp cơ thể lên cao khi trời lạnh. Một số trường hợp có các dấu hiệu cảnh báo khi tăng huyết áp vào mùa lạnh: Cảm thấy nóng đỏ mặt, đau ở gáy, ù tai, mờ mắt hay đau tức ngực, nhưng đa số trường hợp người bệnh lại không có dấu hiệu rõ ràng cho đến khi xảy ra hậu quả nghiêm trọng.

Đáng chú ý, lúc nhiệt độ ngoài trời giảm thấp quá nhanh hoặc bất ngờ tiếp xúc với gió lạnh, nước lạnh đột ngột làm cơ thể chưa kịp thích nghi. Làm chúng ta lầm tưởng với cảm lạnh mà bỏ qua các triệu chứng nhận biết, dẫn đến việc xuất hiện các biến chứng như đột quỵ, liệt nửa người, hôn mê, nhồi máu cơ tim.

Chúng ta cần chú ý những gì khi thời tiết giao mùa

Cần giữ ấm, đặc biệt là người trung niên và cao tuổi cần giữ ấm cơ thể khi đi ngủ và mỗi khi ra khỏi phòng, kể cả khi đi bộ buổi sáng, tránh để cơ thể lạnh đột ngột. Điều này cũng dễ làm tăng huyết áp đột ngột, gây ra cơn tăng huyết áp kịch phát có thể vỡ mạch máu dẫn tới đột quỵ.

Đi ngủ và thức dậy đúng giờ, thường xuyên tập thể dục để nâng cao sức khỏe, uống nhiều nước vào sáng sớm lúc ngủ dậy, ăn đủ bữa trong ngày, đặc biệt là bữa sáng. Chú ý ăn nhiều rau xanh, hoa quả, đậu nành, ăn nhiều cá, ít thịt. Sử dụng vừa phải lượng muối và mỡ trong chế biến món ăn, bỏ thuốc lá, hạn chế rượu bia...

Khoảng 7% người bệnh thiếu máu não thoáng qua sẽ bị đột quỵ trong 1 tuần và trên 14% người bệnh khác bị đột quỵ trong vòng 3 tháng. Vì vậy, chúng ta không được phép chủ quan với các triệu chứng như vậy.

Tự cứu mình trước cơn đột quỵ

80% ÷ 85% cơn đột quỵ xảy ra do cục máu đông. Trong cấp cứu, các bác sĩ thường tái thông mạch máu bằng thuốc tiêu sợi huyết tĩnh mạch hoặc lấy huyết khối bằng dụng cụ. Hiểu cơ chế này, chúng ta nên chủ động ăn uống và tập luyện hàng ngày để ngăn hình thành sợi huyết, trước khi chúng vón lại thành cục máu đông.

Người ngoài 50 tuổi, người trẻ nhiều stress... nên bổ sung Omega-3 (có trong cá, hạt gạo, huyết rồng...) làm bền thành mạch và hoạt chất enzym nattokinase giúp hỗ trợ ngừa hình thành cục máu đông trong lòng mạch. Gần 200 nghiên cứu trên thế giới cho thấy, hoạt chất enzym nattokinase hấp thụ vào máu giúp hỗ trợ chống hình thành cục máu đông và dự phòng đột quỵ.

Ngoài ra, hoạt chất enzym nattokinase còn hỗ trợ làm sạch lòng mạch, ổn định huyết áp. Song lưu ý, nên chọn sản phẩm chứa hoạt chất enzym nattokinase nguyên chất, có nguồn gốc xuất xứ rõ ràng.

Tóm lại, phải luôn cảnh giác với biến chứng tắc mạch gây đột quỵ do bất cứ nguyên nhân nào, từ đó có chiến lược phòng ngừa để tránh các biến chứng nói trên có thể xảy ra.

(Nguồn WHO 2020)

GĐPTTTCG GIÁO PHẬN BÙI CHU VỚI THÁNG KÍNH THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU

Vũ Minh Tâm

Tháng kính Thánh Tâm Chúa 2021 năm nay, dù nhiều nơi vẫn đang bị cơn đại dịch Covid-19 hoành hành, nhưng nhờ ân ban của Chúa, các thánh đường thuộc giáo phận Bùi Chu chuông vẫn ngân vang, các Thánh lễ vẫn diễn ra hằng ngày vì không bị giãn cách xã hội. Vì thế, sinh hoạt đoàn thể GĐPTTTCG GP Bùi Chu vẫn bình thường. Cụ thể:

Ngày 01.6.2021, GĐPTTTCG giáo phận Bùi Chu đã triển khai sinh hoạt của đoàn thể về các giáo hạt và các xứ đoàn, để tùy theo từng vùng miền, dưới sự dẫn dắt của cha linh hướng các cấp vận dụng và thực hiện.

Với sự hướng dẫn của cha TLH Đaminh Nguyễn Văn Vàng và sự thống nhất của Thường vụ BCH giáo phận, để kịp thời động viên giúp đỡ, động viên anh chị em và những người đang gặp tai nạn, khó khăn trong dịp này, BCH đã trích 20.000.000đ từ quỹ đoàn kết, phối hợp cùng các giáo hạt và các xứ đoàn trong giáo phận thăm viếng và động viên anh chị em đang cần sự giúp đỡ.

Mừng lễ bốn mạng

"Lòng mến vượt trên đại dịch". Vâng! ngay từ những ngày đầu tháng Sáu, tháng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, bốn mạng của GĐPTTTCG, vì điều kiện giãn cách xã hội trong đại dịch còn ở nhiều nơi, nên chưa thể tổ chức cho anh, chị em đoàn viên trong giáo phận hành hương mừng kính lễ Thánh Tâm Chúa chung trong toàn giáo phận được. Vì thế, ngày 01.06, BCH giáo phận đã triển khai mừng lễ tới các giáo hạt và lấy các xứ đoàn làm nòng cốt cho việc tổ chức mừng lễ bốn mạng cho đoàn viên và các hoạt động đạo đức khác cho các cấp.

- Thứ Sáu đầu tháng (04.06) ngày sùng kính Thánh Tâm Chúa, các xứ đoàn trong giáo phận đều tổ chức giờ cầu Thánh Thể và tham dự Thánh lễ để cầu nguyện theo ý chỉ của đoàn thể và cho cơn đại dịch mau được chấm dứt. Trong Thánh lễ thứ Sáu đầu tháng 06 này, xứ đoàn Xuân Phong đã tổ chức tuyên hứa cho 24 anh chị có nguyện vọng và đủ điều kiện chính thức nhập đoàn.

- Các xứ đoàn trong giáo phận đều tổ chức mừng lễ bốn mạng trong ngày 11.6.2021, ngày mà Giáo hội dành riêng mừng kính đại lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu. Nhiều xứ đoàn đã tổ chức cho đoàn viên đủ điều kiện được tuyên hứa, như xứ đoàn Ninh Sa, giáo hạt Tứ Trùng có 19 tân đoàn viên; xứ đoàn Trung Linh, giáo hạt Bùi Chu với 15 tân đoàn viên

Phát triển đoàn thể

Giáo hạt Kiên Chính: Với lòng sùng kính, yêu mến Thánh Tâm Chúa Giêsu, cha Giuse Trần Trung Hiến, chánh xứ Tây Cát kiêm quản hạt Kiên Chính đã thổi lửa yêu mến ấy cho đoàn chiên ngài coi sóc. Được sự chuẩn thuận và hướng dẫn của ngài, tân BCH GĐPTTTCG giáo hạt Kiên Chính đã được thành lập. Đồng thời, ngài cũng thành lập GĐPTTTCG xứ đoàn Tây Cát. Chính ngài cũng đảm nhận linh hướng linh hướng GĐPTTTCG giáo hạt Kiên Chính và xứ đoàn Tây Cát.

Ngày 06.06.2021, Chúa nhật kính Mình Máu Thánh Chúa, các thành viên trong BCH giáo hạt Kiên Chính, BCH xứ đoàn Tây Cát và đoàn viên đã tề tựu tại thánh đường giáo xứ Tây Cát để cầu Thánh Thể. Đến 18g, cha quản hạt Giuse Trần Trung Hiến đã hiệp dâng Thánh lễ trọng thể và chủ sự nghi thức tuyên hứa cho tân BCH GĐPTTTCG giáo hạt Kiên Chính; nghi thức tuyên hứa, ra mắt tân xứ đoàn Tây Cát, thuộc giáo hạt Kiên Chính.

Về tham dự Thánh lễ và nghi thức tuyên hứa BCH hạt Kiên Chính, thành lập xứ đoàn Tây Cát có quý anh đại diện BCH GĐPTTTCG giáo phận Bùi Chu, do ông cố Giuse Trần Thế Việt dẫn đoàn; quý chức Hội đồng Mục vụ giáo xứ Tây Cát, các hội đoàn và cộng đoàn tham dự.

Sau bài giảng, cha Giuse đã chủ sự nghi thức tuyên hứa cho 244 đoàn viên và tân BCH xứ đoàn Tây Cát và BCH GĐPTTTCG hạt Kiên Chính.

Thánh lễ kết thúc vào lúc 19g30 cùng ngày.

Thực thi bác ái

GĐPTTTCG các hạt trong giáo phận Bùi Chu cũng đang triển khai công tác bác ái rộng khắp. Hầu mong dâng lên Thánh Tâm Chúa tâm tình của đoàn con GĐPTTTCG, như giáo hạt quỹ nhất, giáo hạt Bùi Chu, giáo hạt Quần Phương.

Giáo hạt Quần Phương: GĐPTTTCG giáo hạt Quần Phương đã vận động, giúp đỡ của các nhà hảo tâm và trích từ quỹ của hạt, kết hợp với BCH giáo phận để giúp đỡ những anh chị em đang gặp hoàn cảnh éo le, khó khăn cần giúp đỡ trong tháng 06 này. Tổng số tiền là 6.000.000đ

BCH GĐPTTTCG giáo hạt Quần Phương là một khối đoàn kết, luôn hoạt động hiệu quả trong mọi công việc. Tổ chức các hoạt động thường niên trong hạt và các xứ đoàn trong giáo hạt: Thăm viếng các bệnh nhân, tổ chức nghi thức tiễn biệt và cầu nguyện cho đoàn viên và ân nhân các cấp qua đời.

Quý I năm 2021, có từ 9 đến 10 thành viên BCH giáo hạt đi thăm viếng và cầu nguyện khi có anh chị em qua đời, đã được cộng đoàn tán thưởng.

Về tham dự Thánh lễ và nghi thức tuyên hứa BCH hạt Kiên Chính; thành lập xứ đoàn Tây Cát có quý anh BCH GĐPTTTCG giáo phận Bùi Chu do ông cố Giuse Trần Thế Việt dẫn đoàn. Hội đồng mục vụ giáo xứ Tây Cát; các quý chức; các hội đoàn và cộng đoàn tham dự.

CHÚC MỪNG

Gia đình PTTT Chúa Giêsu Việt Nam hân hoan chúc mừng
Tân BCH Gia đình Phật tử Thánh Tâm Chúa Giêsu
xứ đoàn Tây Cát, giáo hạt Tứ Trùng, GP Bùi Chu
đã tuyên hứa và ra mắt ngày 06.06.2021 với 244 đoàn viên
Nhiệm kỳ 2021-2025

Linh hướng: Lm. Giuse Trần Trung Hiếu

- Đoàn trưởng : Bà Maria Trần Thị Hoàng
- Đoàn phó nội vụ : Ông Giuse Đinh Văn Rùng
- Đoàn phó ngoại vụ : Bà Maria Nguyễn Thị Kỷ
- Thư ký : Ông Antôn Trần Xuân Lục
- Thủ quỹ : Bà Maria Vũ Thị Diễm

CHÚC MỪNG

Gia đình PTTT Chúa Giêsu Việt Nam hân hoan chúc mừng
Tân BCH Gia đình Phật tử Thánh Tâm Chúa Giêsu
giáo hạt Kiên Chính, GP Bùi Chu
đã tuyên hứa và ra mắt ngày 06.06.2021
Nhiệm kỳ 2021-2025

Linh hướng: Lm. Giuse Trần Trung Hiếu

- Trưởng ban : Ông Giuse Đinh Văn Rùng
- Phó trưởng ban nội vụ : Ông Giuse Vũ Ngọc Cầu
- Phó trưởng ban ngoại vụ : Ông Giuse Trần Văn Hòa
- Thư ký : Ông Gioan Vũ Công Hòa
- Thủ quỹ : Bà Maria Trần Thị Hoàng

TÂN XỨ ĐOÀN GIÁO HỌ GIÁO PHÒNG, GP BÙI CHU TUYÊN HỨA VÀ RA MẮT

Đaminh Ngô Đức Giang

Được sự hướng dẫn của cha Tổng linh hướng GĐPTTTCG GP Bùi Chu Đaminh Nguyễn Văn Vàng, cùng với sự đồng thuận, quan tâm, giúp đỡ của cha linh hướng GĐPTTTCG xứ đoàn đền thánh Đại Đồng Giuse Phạm Văn Hy, sau một thời gian tìm hiểu, học tập nội quy GĐPTTTCG, ngày 21.5.2021, xứ đoàn giáo họ Giáo Phòng, giáo hạt Đại Đồng, GP Bùi Chu chính thức được thành lập với 109 đoàn viên.

Về tham dự Thánh lễ và chúc mừng tân xứ đoàn giáo họ Giáo Phòng có đại diện BCH GĐPTTTCG GP Bùi Chu, do ông cố Giuse Trần Thế Việt - Trưởng BCH - làm trưởng đoàn; đại diện BCH GĐPTTTCG các xứ đoàn thuộc giáo hạt đền thánh Đại Đồng; quý chức và cộng đoàn giáo họ Giáo Phòng.

Lúc 15g, các tân thành viên GĐPTTTCG xứ đoàn Giáo Phòng đã tập trung đông đủ, để học hỏi và tập nghi thức tuyên hứa. Thánh lễ trọng thể được cử hành vào lúc 18g do cha linh hướng GĐPTTTCG giáo hạt Đại Đồng chủ sự.

Mở đầu Thánh lễ, cha Giuse ngỏ lời chúc mừng và nói về ý nghĩa của ngày thành lập tân xứ đoàn giáo họ Giáo Phòng.

Trong bài giảng, cha Giuse chia sẻ: Khi anh chị em gia nhập vào đoàn thể GĐPTTTCG, thì chúng ta ước ao và thề hứa để chúng ta kín múc lấy tình yêu của Thiên Chúa, giúp chúng ta biết chu toàn trong gia đình, trong môi trường chung quanh mình, để tình yêu Thánh Tâm Chúa Giêsu được thấm vào mỗi thành viên mới và gia đình.

Sau bài giảng, cha Giuse đã chủ sự nghi thức tuyên hứa cho 109 tân đoàn viên tân xứ đoàn giáo họ Giáo Phòng. Sau đó, ngài làm phép phù hiệu và trao ủy nhiệm thư cho tân BCH nhiệm kỳ mới.

Kết thúc Thánh lễ, đại diện tân đoàn viên, ông tân đoàn trưởng Đaminh Đình Văn Bào ngỏ lời cảm ơn cha quản hạt, quý tu sĩ nam nữ, quý khách và cộng đoàn. Sau cùng, cha quản hạt đã chụp ảnh với tân BCH và đại diện BCH GĐPTTTCG giáo phận.

CHÚC MỪNG

Gia đình PTTT Chúa Giêsu Việt Nam hân hoan chúc mừng

Tân BCH Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu

xứ đoàn giáo họ Giáo Phòng, giáo hạt Đại Đồng, GP Bùi Chu

đã tuyên hứa và ra mắt ngày 21.5.2021 với 109 đoàn viên

Nhiệm kỳ 2021-2024

Linh hướng: Lm. Giuse Phạm Văn Hy

- Đoàn trưởng	: Ông Gioakim Đình Văn Chiến
- Đoàn phó 1	: Ông Phaolô Trịnh Văn Đoàn
- Đoàn phó 2	: Ông Đaminh Đình Văn Tý
- Thư ký	: Ông Phaolô Phạm Ngọc Chi
- Thủ quỹ	: Bà Maria Nguyễn Thị Thêu (Tâm)
- UV ca đoàn	: Bà Maria Nguyễn Thị Ga

GIÁO HẠT QUỶ NHẤT, GP BÙI CHU

MỪNG LỄ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU VÀ BÁC ÁI

Ông cố Giuse Vương Văn Riễn

1/ Mừng lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu: Năm nay vì đại dịch Covid-19 bùng phát, nên GĐPTTTCG giáo phận Bùi Chu không thể tổ chức mừng lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu cách trọng thể cấp giáo phận và giáo hạt được, nhưng mời gọi các xứ đoàn tổ chức lễ tại giáo xứ. Riêng với GĐPTTTCG giáo hạt Quỳ Nhất, từ ngày 04.6.2021 đến ngày 11.6.2021, cha linh hướng và đoàn viên 9 xứ đoàn đã lần lượt tổ chức mừng lễ tại các giáo xứ. Trước Thánh lễ, đoàn viên tập trung tại nhà thờ tham dự giờ cầu Thánh Thể, sau đó sốt sắng hiệp dâng Thánh lễ trọng thể kính Thánh Tâm Chúa Giêsu.

2/ Hành trình bác ái, yêu thương: Ngoài việc tổ chức hiệp dâng Thánh lễ mừng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, từ ngày 04.6.2021 đến ngày 11.6.2021, BCH GĐPTTTCG giáo hạt Quỳ Nhất và các xứ đoàn đã thành lập đoàn đi thực thi bác ái, thăm hỏi bệnh nhân, bị tai nạn, khuyết tật, mồ côi... tại các xứ đoàn. Đoàn đã tìm đến 68 trường hợp vô cùng khó khăn. Mỗi nơi, đoàn ân cần thăm hỏi, chia sẻ, an ủi, động viên tặng quà. Món quà tuy nhỏ bé (100.000đ/phần), nhưng người nhận rất cảm động và cảm ơn đoàn. Ban tổ chức chân thành cảm ơn sự cộng tác, giúp đỡ của: BCH GĐPTTTCG GP Bùi Chu (38 phần); giáo hạt Quỳ Nhất (15 phần); các xứ đoàn (15 phần) để chương trình bác ái, yêu thương của GĐPTTTCG giáo hạt Quỳ Nhất hoàn thành tốt đẹp.

XỨ ĐOÀN VĨNH HÒA, GIÁO HẠT PHÚ THỌ KỶ NIỆM 25 NĂM THÀNH LẬP

Luca Văn Minh

Thứ Sáu, ngày 11.6.2021, mừng lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu - Bốn mạng và kỷ niệm 25 năm thành lập Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu xứ đoàn Vĩnh Hòa (1996 - 2021). Tuy nhiên, vì đại dịch nên xứ đoàn không thể tổ chức mừng lễ trọng thể được! Vì vậy, đại diện BCH GDPTTTCG xứ đoàn đã xin lễ cầu bình an cho các đoàn viên và gia đình.

Bên cạnh đó, để ghi nhớ dấu ấn này, BCH đã đến từng gia đình đoàn viên để thăm hỏi và gửi đến mỗi thành viên cuốn kỷ yếu, một kỷ niệm chương và một hộp bánh.

Anh đoàn trưởng Luca Trịnh Văn Minh cho biết: GDPTTTCG xứ đoàn Vĩnh Hòa được thành lập vào tháng 6 năm 1996.

Giai đoạn đầu có 18 thành viên, do Lm Giuse Trần Văn Nghị, linh hướng tiên khởi (1996-2002). Các cha linh hướng kế tiếp là Lm. Gioan Baotixita Vũ Mạnh Hùng (2002-2015); Lm. Gioakim Lê Hậu Hán (từ năm 2015 đến nay). Hiện nay xứ đoàn có 46 đoàn viên.

Sau 25 năm, xứ đoàn đã bầu chọn 6 BCH xứ đoàn. BCH xứ đoàn nhiệm kỳ 2020-2024 hiện nay gồm:

1/ Đoàn trưởng	: Ông Luca Trịnh Văn Minh
2/ Đoàn phó nội vụ	: Ông Đôminicô Trịnh Cát Cẩn

- 3/ Đoàn phó ngoại vụ : Ông Gioan Bt. Nguyễn Huy Cường
4/ Thư ký : Ông Gioakim Trần Văn Hiếu
5/ Thủ quỹ : Ông Phêrô Nguyễn Văn Vi

Hiện nay, thấm nhuần tinh thần hoạt động của đoàn thể luôn gắn kết với Giáo hội địa phương, mời gọi mọi người trong các gia đình tôn thờ, đền tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu theo tinh thần giáo huấn của Giáo hội, xứ đoàn tổ chức họp định kỳ vào thứ Sáu đầu tháng sau Thánh lễ chiều lúc 18g30. Thứ Sáu hằng tuần, đi dâng Thánh giá trọng thể lúc 17g, đọc kinh đền tạ luân phiên tại các gia đình đoàn viên. Đặc biệt, xứ đoàn luôn hợp tác với giáo hạt, giáo phận tích cực thực thi bác ái nơi vùng sâu, vùng xa vào mùa Chay, tết Trung Thu...

Vâng, 25 năm là một dấu ấn thời gian thật đáng nhớ, giúp mọi người nhìn lại quá trình hình thành và phát triển của đoàn thể, đồng thời hướng đến tương lai với những nguyện ước mới, hầu giới thiệu tình yêu lòng thương xót của Chúa với mọi người, để Tin Mừng của Chúa được lan tỏa khắp muôn phương...

LỄ KÍNH THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU - MÙA COVID

Maria Đoàn Thị Lệ Thu

Vì đại dịch Covid-19 bùng phát tại TP Hồ Chí Minh, nên việc cử hành Thánh lễ tập trung giáo dân tại các thánh đường bị tạm ngưng! Do đó, lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu mà đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Chánh Hưng mong chờ không

thể tổ chức được.

Tuy nhiên, trước ngày lễ, qua Zalo - Group GĐPTTTCG của xứ đoàn Chánh Hưng - thông tin cùng nhau:

- Cả nhà ơi, sắp tới ngày lễ rồi, chuẩn bị tâm hồn nhé.
- Chuẩn bị làm sao chị trưởng ơi?
- Đặt mình trước mặt Chúa, thú nhận lỗi phạm và làm việc bác ái.
- Có mừng lễ không chị trưởng?
- Mừng lễ online thôi... hẹn nhau qua mùa dịch nhé cả nhà.

Sáng 11.6.2021, vào lúc 5g30, ngày lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, các đoàn viên đã tham dự Thánh lễ trực tuyến của TGP Sài Gòn được cử hành tại nhà thờ Đức Bà và chị đoàn trưởng đã gửi lời chúc bình an đến đoàn viên nhân ngày lễ.

Cùng chiều hôm đó, vào lúc 18g00 cha Đaminh Nguyễn Văn Hiệp-linh hướng của xứ đoàn- đã dâng Thánh lễ cầu nguyện cho đoàn viên GĐPTTTCG và người tham dự duy nhất là chị đoàn trưởng.

Trong bài giảng, ngài nói về tình yêu toàn vẹn của Thánh Tâm Chúa trao ban cho con người được bày tỏ ra nơi Đức Giêsu, nhất là trong cõi chết trên thập giá vì tội lỗi loài người. Ngài cũng chúc mừng ngày lễ bốn mạng của GĐPTTTCG và mong mọi đoàn viên luôn hiệp nhất, yêu thương nhau hầu thực hiện tốt nhiệm vụ của người tông đồ giáo dân.

Nguyện xin Thánh Tâm Chúa thương ban cho đại dịch mau sớm chấm dứt để chúng con được đến nhà thờ cùng cất tiếng ngợi ca tình thương của Chúa.

TRANG ÂN NHÂN

1/ An nhân GĐPTTTCG TGP Sài Gòn

925	Bà Maria Cao Thị Bạch, Xđ. Thủ Đức, hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn
926	Bà Anna Lê Thị Mai Thy, Xđ. Thủ Đức, hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn

2/ Quỹ truyền giáo và phát triển đoàn thể năm 2021

- Xứ đoàn Thạch Đà, giáo hạt Xóm Mới	4.000.000đ
- Ông Phanxicô Nguyễn Mạnh Hùng, Xđ. Thạch Đà, Xóm Mới	1.000.000đ

TRANG BÁC ÁI

Ban Bác ái - Xã hội GĐPTTTCG TGPSG chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý ân nhân, đã hỗ trợ công tác bác ái của đoàn thể trong tháng 04.2021 gồm:

1/ Ân nhân giúp gạo người nghèo tháng 06/2021

- Ông Đạo, Xđ. Thái Bình	200.000đ
- Ông Báo, Xđ. Thái Bình	100.000đ
- Ông Cường, Xđ. Thái Bình	100.000đ
- Ông Dũng, Xđ. Thái Bình	100.000đ

2/ Ân nhân giúp nôi cháo phục vụ bệnh nhân B/v Phạm Ngọc Thạch tháng 06/2021

- Xứ đoàn Bình An, giáo hạt Bình An 600.000đ
- Xứ đoàn Bình Đông, giáo hạt Bình An 1.500.000đ
- Xứ đoàn Hà Đông, giáo hạt Xóm Mới 300.000đ
- Chị Anna Maria Hà Trần, Xđ. Vườn Chuối, hạt Sài Gòn-Chợ Quán 500.000đ
- Một ân nhân xứ đoàn Tân Phú, giáo hạt Tân Sơn Nhì 500.000đ

3/ Ân nhân giúp công tác Ban Bác ái

- Ông Phaolô Trang Lập Quang, Xđ. Tùng Lâm, GP Đà Lạt 600.000đ
- Một ân nhân giáo xứ Bắc Dũng, giáo hạt Xóm Mới, giúp
 - * Nồi cháo bệnh viện Phạm Ngọc Thạch 1.250.000đ
 - * Công tác Ban bác ái 1.250.000đ

4/ Giúp con giúp “con dê núi”, giáo xứ Đê Somei, GP Kontum

- Xứ đoàn Nữ Vương Hòa Bình, giáo hạt Xóm Mới 600.000đ

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Trong niềm cậy trông vào Chúa Giêsu Phục sinh, xin Thánh Tâm Chúa Giêsu sớm đưa linh hồn các ân nhân và đoàn viên Gia đình PTTT Chúa Giêsu chúng con về hưởng Nhan Thánh Chúa:

1/ Bà cố Maria Phan Thị Lụa, SN 1928. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tân Việt, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.03.2021.

2/ Ông Đaminh Đinh Văn Liên, SN 1946. Thuộc giáo xứ Phạm Pháo; ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 18.04.2021.

3/ Bà Maria Trần Thị Hoat, SN 1963. Ân nhân GDPTTTCG xứ đoàn Hải Nhuận, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 24.04.2021.

4/ Ông Gioakim Ngô Văn Bút, SN: 1940. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Kim Thành, giáo hạt quần Phương; ân nhân GDPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 25.04.2021.

5/ Ông Stêphanô Nguyễn Hữu Đức, SN 1934. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tân Thành, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 06.5.2021.

6/ Bà Madalena Nguyễn Thị Cải, SN 1940. GĐPTTTCG xứ đoàn Hồ Trư, giáo hạt Tonlé Mékong, GP Phnom Penh. Được Chúa gọi về ngày 14.05.2021.

7/ Ông Vinhson Lê Văn Sỹ, SN 1985. Ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 21.05.2021.

8/ Bà Maria Nguyễn Thị No, SN 1956. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, Ân nhân GĐPTTTCG giáo phận Bùi Chu; Ân thưởng Phép Lành Tòa Thánh. Được Chúa gọi về ngày 22.05.2021.

9/ Ông Giuse Maria Nguyễn Văn Lạc, SN 1936. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 24.05.2021.

10/ Ông Grabiell Tống Nhơn Hiền, SN 1956. Cựu đoàn trưởng GĐPTTTCG xứ đoàn Bình Xuyên, giáo hạt Bình An, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 28.5.2021.

11/ Ông Giuse Hoàng Quang Phúc, SN 1941. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 01.06.2021.

12/ Ông Giuse Trần Bá Thành, SN 1955. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Tân Thành, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 01.6.2021.

13/ Ông Đaminh Nguyễn Hải Bằng, SN 1958. Ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hải Nhuận, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 05.06.2021.

14/ Ông Giuse Lê Văn Miện, SN 1966. Ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, giáo hạt Quần Phương, GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 06.06.2021.

15/ Bà Maria Trịnh Thị Thi (Nga), SN 1922. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Trung Thành, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 10.06.2021.

16/ Ông Phêrô Trần Đại Phú, SN 1959. Phu quân bà Maria Ngô Thị Hồng Vân, đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Hà Nội, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 10.06.2021.